

GŁOS AKADEMICKI

PISMO PRACOWNIKÓW I STUDENTÓW

**Rektor-Komendant WAT
wyróżniony wpisem
do „Księgi Honorowej
Wojska Polskiego”** s. 6

**Absolwenci WAT
podporucznikami** s. 25

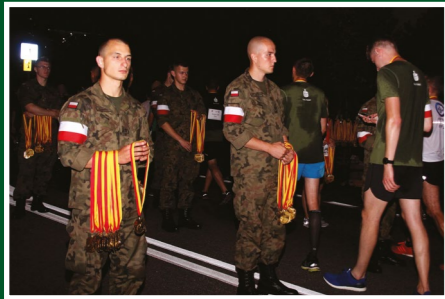

Wojsko nie znosi próżni s. 28

SUKCESY WAT NA TARGACH MSPO – S. 8

27. BIEG POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Podchorążowie Wojskowej Akademii Technicznej upamiętnili 73. rocznicę wybuchu powstania warszawskiego. W ramach wolontariatu pomagali w organizacji 27. Biegu Powstania Warszawskiego.

W sobotni wieczór ulice Warszawy, którymi prowadził bieg, wypełniło 10 tysięcy miłośników biegania. Po roku przerwy, obok biegu na 10 km, biegacze pobiegli także na dystansie 5 km. Tym razem jednak starty odbywały się o różnych godzinach. Start na 5 km i rywalizacja wózków rozpoczęła się o godz. 20:00. Większość uczestników postanowiła

jednak wystartować na dłuższym dystansie, tradycyjnie rozpoczynając zmagania o godz. 21.00. Ostatecznie na mecie zameldowało się łącznie 9694 osób. Biegi poprzedziło uroczyste odśpiewanie Roty (5 km) i Mazurka Dąbrowskiego (10 km). W pakietach startowych zawodnicy otrzymali specjalne koszulki w barwach przypominających wojskowy kolor khaki. Większość pobiegła właśnie w nich, bądź w koszulkach z poprzednich edycji, które projektem nawiązywały do wydarzeń powstańczych. Zawodnicy, wolontariusze i oczywiście organizatorzy na znak pamięci włożyli na prawą rękę biało-czerwone opaski z charakterystycznym stemplem – symbolem Polski Walczącej.

Obecność Grupy Rekonstrukcyjnej Zgrupowanie Radosław przypominała o wydarzeniach z 1944 roku. Na trasie oraz na starcie i mecie można było spotkać stanowiska bojowe, barykady, żołnierzy, sanitariuszki prezentujące umundurowanie i broń z okresu powstania. Dochodzące z głośników wystrzały

przypominały o tym, jak ciężkie walki warszawianie stoczyli w boju o swoje miasto, Polskę i wolność. Obecność rekonstruktorów skłaniała do refleksji, przypominała, że dzięki ofierze powstańców, często tej największej, z własnego życia, my teraz możemy swobodnie biegać i uprawiać sport na ulicach i skwerach Warszawy.

80 podchorążych w ramach wolontariatu pomagało w organizacji biegu. Nasi studenci widoczni byli na starcie, mecie i punktach żywieniowych i niewątpliwie przyczynili się do sukcesu organizacyjnego imprezy.

Saturnin Przybylski

WIZYTA PODSEKRETARZA STANU MON PROF. DR. HAB. WOJCIECHA FAŁKOWSKIEGO

Przegląd inwestycji związanych z rozbudową infrastruktury Wojskowej Akademii Technicznej był głównym celem wizyty podsekretarza stanu MON prof. dr. hab. Wojciecha Fałkowskiego w dniu 7 sierpnia. Ministrowi towarzyszyli przedstawiciele Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego (DNiSW) z dyrektorem płk. Robertem Kurowskim na czele.

Minister W. Fałkowski dokonał przeglądu zmodernizowanego budynku nr 135 LIPSK, w którym mieści się obecnie Wydział Logistyki WAT. Gruntowna moder-

nizacja budynku była możliwa dzięki realizacji projektu JESSICA (Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas) finansowanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego, który wraz z Agencją Rozwoju Mazowsza oraz Mazowiecką Agencją Energetyczną pełni rolę Funduszu Rozwoju Obszarów Miejskich odpowiedzialnego za inwestowanie środków JESSICA w projekty miejskie. Projekt JESSICA pozytywnie przeszedł w lipcu br. kontrolę banku dotyczącą osiągnięcia zakładanych wskaźników trwałości i rezultatu. Inwestycja pozwoliła na utworzenie w budynku laboratoriów, pomieszczeń naukowo-badawczych, pomieszczeń biurowych i administracyjno-technicznych związanych z działalnością Klastra Centrum Inżynierii Biomedycznej.

Następnie minister W. Fałkowski wraz z delegacją dokonał przeglądu inwestycji realizowanych z dotacji celowej MON. W pierwszej kolejności zapoznał się z poddanym modernizacji Domem Asystenta i Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnym Wojskowej Akademii Tech-

nicznej, które dzięki unowocześnieniu swojej bazy w znaczący sposób będą mogły podnieść standard świadczonych usług. Ze szczególną uwagą minister obejrzał budowany od zeszłego roku Akademię Wojskową nr 3, który pozwoli na zakwaterowanie rosnącej liczby podchorążych WAT. Na zakończenie wizyty rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. T. Szczurek zapoznał ministra W. Fałkowskiego z przebudowanym i zmodernizowanym Studium Wychowania Fizycznego WAT. W ramach inwestycji zrealizowano między innymi budowę nowego lądowego toru przeszkód, przebudowę stadionu oraz budowę dwóch uniwersalnych, zadaszonych boisk.

Podsumowanie wizyty ministra prof. dr. hab. Wojciecha Fałkowskiego odbyło się na terenie Studium Wychowania Fizycznego. W ramach podsumowania dokonano oceny dalszych planów rozbudowy infrastruktury Wojskowej Akademii Technicznej.

Ewa Jankiewicz

Fot. www.maratonczyk.pl, Sebastian Jurek

Słowo od redaktora

Wakacje i urlopy minęły, jak zawsze, bardzo szybko. W naszej uczelni jest to okres wytężonej pracy: nowe plany na nadchodzący rok akademicki, uroczystości związane z promocją na pierwszy stopień oficerski oraz obchody świąt państwowych, konferencje, targi, nowe umowy i owocne spotkania, przyjęcie i szkolenie nowych studentów-podchorążych – to wszystko wymagało zaangażowania i wysiłku wielu osób (zwłaszcza że część osób w tym czasie przebywała na urloпах). Na szczęście starania te są dostrzegane, o czym świadczą wyróżnienia i awanse oraz nagrody, o których przyznawaniu decyzje zapadają poza murami Akademii.

Nie próżnuje także Samorząd Studencki, którego przedstawiciele nie zamierzają osiadać na laurach i już planują kolejne wydarzenia umilające i usprawniające życie studenckie.

Z wielką radością oznajmiam, że (po pewnym okresie nieobecności) wraca na nasze łamy Historia, której meandry przybliży nam – na przykładzie wydarzeń wrześniowych 1939 r. – profesor Wojciech Włodarkiewicz. Liczymy na dłuższą owocną współpracę.

Zapraszam do lektury powakacyjnego numeru „Głosu Akademickiego”.

Hubert Kaźmierski

GŁOS AKADEMICKI Pismo Pracowników i Studentów

Wydawca: Wojskowa Akademia Techniczna
Adres redakcji:
ul. gen. S. Kaliskiego 2, bud. 100 pok. 104,
00-908 Warszawa 49
tel. 261 839 267

Redaktor naczelny: Hubert Kaźmierski
hubert.kazmierski@wat.edu.pl
DTP i redakcja techniczna: Hubert Kaźmierski
Opracowanie stylistyczne: Hubert Kaźmierski
Przygotowanie do druku: Dział Promocji WAT
Druk: FORMAT Plus Rafał Kożuchowski
ul. Stroma 41, 01-100 Warszawa

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów i zmiany tytułów

AKTUALNOŚCI

- 2 Konkurs Szkolny Edison 2017
- 2 Wolontariusze WAT w akcji
- 3 #Razembezpieczni
- 4 Współpraca WAT i LOT
- 4 Obchody Święta Wojska Polskiego w WAT
- 5 Święto Wojska Polskiego – Żołnierska Pamięć
- 6 Rektor-Komendant WAT wyróżniony wpisem do Księgi Honorowej Wojska Polskiego

KURSY, KONFERENCJE, SEMINARIA

- 7 Naukowcy z całego świata rozprawiali o jonach
- 8 Sukcesy WAT na targach MSPO
- 10 Defendery dla projektów z udziałem WAT
- 11 Warsztaty projektu H2020 ENCIRCLE
- 12 Uczestniczyliśmy w konferencjach SPIE w Warszawie
- 13 XVI Krajowa Konferencja Mechaniki Pękania

WYWIAD

- 15 Praca, która daje satysfakcję

3

21

Zdjęcie na I okładce:
Stoisko WAT na MSPO (fot. Bartosz Śmielowski)

Spis treści

NAUKA I EDUKACJA

- 19 Polsko-bułgarska współpraca naukowa
- 20 Współpraca Wojskowej Akademii Technicznej z Narodowym Centrum Kryptologii
- 21 Wyróżnienia Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii dla naukowców WAT
- 22 Innowacyjny antykolizyjny system komunikacji miejskiej z transmisją danych VLC powstanie w WAT
- 23 Wręczenie patentów oficerskich i dyplomów ukończenia studiów
- 24 Prymusi 2017
- 25 Absolwenci WAT podporucznikami
- 28 Wojsko nie znosi próżni
- 31 Wręczenie broni podchorążym
- 32 Piknik Inspiracji nad Małym Jeziorakiem
- 33 Pożeganie z uczelnią

WSPOMNIENIE

- 37 Wspomnienie o śp. płk. dr. inż. Adamie Krzyżanowskim

ŁOŻA STUDENTÓW

- 38 Mamy bogate plany

HISTORIA

- 39 Kampania polska 1939 roku

BIBLIOTEKA

- 43 Oferta Wypożyczalni Zbiorów Beletrystycznych Biblioteki Głównej WAT
- 44 ORCID – sposób identyfikacji naukowców

10

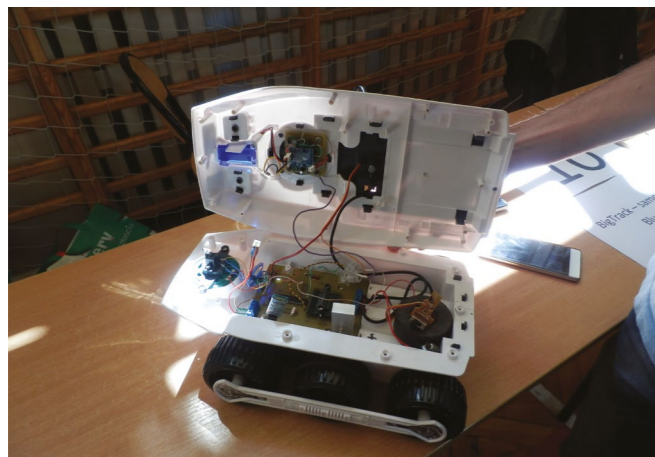

31

Konkurs Szkolny Edison 2017

13 czerwca 2017 r. dziekan Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa (WML) WAT dr hab. inż. Stanisław Kachel i prodziekan WML ds. naukowych dr hab. inż. Zbigniew Leciejewski gościli w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych (ZSME) im. Tadeusza Kościuszki w Rybniku, gdzie zapoznali się z bazą dydaktyczną oraz wzięli udział w gali szkolnej *Uczeń na medal*, podsumowującej całoroczne dokonania uczniów tej szkoły.

Wydział Mechatroniki i Lotnictwa, na podstawie podpisanego 22 sierpnia 2012 r. porozumienia, sprawuje patronat naukowy nad ZSME. To w jego ramach odbyła się kolejna edycja konkursu *Szkolny Edison*, którego celem jest rozwijanie wśród uczniów zainteresowania wiedzą techniczną oraz podnoszenie poziomu kultury technicznej poprzez wykonanie uczniowskich prac aplikacyjnych

BigTrack – samochód na Bluetooth – to jedna z prac wykonanych przez zwycięzcę konkursu Kamila Kielbasę

Uczeń II klasy technikum Robert Stempak prezentuje pracę konkursową pt. Generator Kelwina

(pod opieką nauczycieli ZSME) z obszaru szeroko pojętej techniki, a szczególnie z zakresu: mechaniki, informatyki, elektroniki, automatyki i telekomunikacji.

W tegorocznym konkursie udział wzięło 8 uczniów, prezentując 10 prac, które były oceniane w dwóch etapach: w pierwszym – przez uczniów ZSME niebiorących udziału w konkursie (w formie ankiety), natomiast w drugim – przez Komisję Konkursową, w skład której wszedł prodziekan WML ds. naukowych.

Laureatem tegorocznego konkursu został Kamil Kielbasa – uczeń III klasy technikum, który przygotował aż trzy prace: *Wskaźnikysterowania poziomu sygnału audio*, *BigTrack – samochód na Bluetooth* i *Wirtualny boks*. Pozostałe prace otrzymały wyróżnienia. Zwycięzcy konkursu oraz pozostałym wyróżnionym nagrody wręczał dziekan WML dr hab. inż. Stanisław Kachel w towarzystwie dyrektora ZSME mgr. inż. Marka Holony oraz prodziekana WML ds. naukowych.

Zbigniew Leciejewski

Wolontariusze WAT w akcji

Wolontariusze z Wojskowej Akademii Technicznej wspierali zawodników podczas Pucharu Świata w szermierce na wózkach – „Szabla Kilińskiego”, który odbył się w Warszawie w dniach 30.06–2.07.2017 r. Organizatorem zawodów jest Integracyjny Klub Sportowy AWF Warszawa. Klub od początku swojej działalności promuje ideę wykorzystania sportu i rywalizacji sportowej jako doskonałego środka rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Partnerami w organizacji przeprowadzenia tych zawodów są m.in. Ministerstwo Sportu i Turystyki, Polski Komitet Paraolimpijski, Miasto Stołeczne Warszawa, AWF Warszawa oraz – tradycyjnie od kilku lat – Wojskowa Akademia Techniczna.

28 podchorążych z 1. i 9. kompanii przez trzy dni pomagało niepełnosprawnym zawodnikom w przygotowaniu stanowisk szermierczych do przeprowadzenia walk. W czasie gali finałowej odbyły się walki oraz wręczenie medali i pamiątkowych „Szabli Kilińskiego”. Jedną z nich otrzymał rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. Tade-

usz Szczurek – w podziękowaniu za wspieranie działalności na rzecz sportowców niepełnosprawnych. Szablę wręczył prezes Klubu Integracyjnego dr Tadeusz Nowicki, a odebrał ją reprezentujący JM Rektora-Komendanta kierownik Studium Wychowania Fizycznego dr Saturnin Przybylski. Największe owacje i brawa otrzymali nasi wolontariusze, którzy – jak określali organizatorzy imprezy – „byli wszechobecni”.

Oprac. Studium Wychowania Fizycznego

Fot. Zbigniew Leciejewski, SWF

#Razembezpieczni

Dużym zainteresowaniem cieszyło się stoisko promocyjne Wojskowej Akademii Technicznej na polsko-amerykańskim pikniku wojskowym *Zawsze Blisko. Razem Bezpieczni*. Impreza, z okazji wizyty Prezydenta Stanów Zjednoczonych Donalda Trumpa w Polsce, odbyła się 6 lipca na błoniach stadionu PGE Narodowego.

Otwarcia dokonał minister obrony narodowej. *To szczególnie dla Polski i całej Europy dzień, dzień piękny, dzień wspaniały, dzień, w którym sojusz polsko-amerykański został umocniony jak nigdy w ciągu ostatnich 200 lat* – mówił Antoni Macierewicz.

Podczas pikniku warszawianie i turyści mieli okazję bliżej poznać polskie i amerykańskie wojsko, zobaczyć Rosomaki, Leopardy, bezzałogowy samolot, przeciwlotnicze zestawy rakietowe Piorun, potężną armatohaubicę, pojazd saperski, niszczyciel czołgów, ale też np. indywidualne wyposażenie pilota F-16, żołnierzy jednostek specjalnych czy Żandarmerii Wojskowej. Swoje wykształcenie zaprezentowali żołnierze 25 Brygady Kawalerii Powietrznej z Tomaszowa Mazowieckiego, Polska Grupa Zbrojeniowa pochwaliła się nowoczesnym uzbrojeniem i sprzętem.

Fot. Sebastian Jurek, Wiesław Drwal, Alicja Karwowska

W strefie edukacyjnej wojskowe uczelnie zachęcały młodzież do studiowania, swoją ofertę zaprezentował też WAT. Potencjalni studenci mieli okazję poznać ofertę edukacyjną uczelni, ale też porozmawiać ze studentami-podchorążymi o ich codziennym życiu i przygotowaniach do służby wojskowej. Najwięcej pytań było o różnice w studiach wojskowych i cywilnych w WAT oraz proces rekrutacyjny.

Na pikniku obecna też była historia: goście podziwiali mobilne muzeum oręża polskiego i występy grup rekonstrukcji historycznej, m.in. husarzy, którzy zaprezentowali pokaz musztry na koniach. Muzeum Wojska Polskiego pokazało eksponaty czołgów i dział.

Nie zabrakło też amerykańskich akcentów – były tradycyjne rozrywki prosto zza oceanu, warsztaty kodowania i programowania amerykańskiego robota, strefa sportowa, gdzie chętni mogli spróbować swoich sił w baseballu i futbolu amerykańskim, na skateparku. Konsultanci z ambasady doradzali, jak starać się o studia i stypendia na amerykańskich uczelniach.

Odwiedzający mogli dołączyć do akcji krwiodawstwa organizowanej przez Wojskowe Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa. Na wszystkich czekała też wojskowa grochówka i chleb z polowej piekarni.

Imprezę współorganizowało Ministerstwo Obrony Narodowej, Ambasada USA w Warszawie i PGE Narodowy.

Agata Reed

Współpraca WAT i LOT

Podsumowanie aktualnie realizowanych projektów i rozmowy o możliwościach rozszerzenia wzajemnej współpracy – to główne punkty spotkania przedstawicieli PLL LOT i WAT. Wojskową Akademię Techniczną odwiedzili przedstawiciele Polskich Linii Lotniczych LOT S.A.: prezes zarządu Rafał Milczarski i kpt. pil. Kamil Chudy – absolwent Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT.

Jesteśmy uczelnią elitarną, mamy duże osiągnięcia naukowe, obecnie prowadzimy ponad 200 projektów badawczych. Potwierdza to nasz duży potencjał naukowy. Nasza uczelnia współpracuje z narodowym przewoźnikiem od wielu lat. Jesteśmy otwarci na zintensyfikowanie tej współpracy i nowe wspólne projekty – mówił rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. Tadeusz Szczurek.

Umowę o współpracy z PLL LOT realizuje Wydział Mechatroniki i Lotnictwa WAT. Prowadzimy studia podyplomowe i kursy doskonalące z zakresu zarządzania zdolnością do lotu statków powietrznych. Eksperti z LOT wspierają naszych naukowców przy prowadzeniu kursu poświęconego najnowszemu samolotowi do przewozu najważniejszych osób w kraju – Gulfstream G550. Planujemy uruchomienie nowej specjalności – pilotaż samolotów. Będzie ona realizowana wspólnie z LOT Flight Academy, w ramach naszego kierunku studiów lotnictwo i kosmonautyka. Kolejnym obszarem są prace naukowo-badawcze. Trwają prace nad uruchomieniem projektu, którego celem będzie wyposażenie samolo-

tów LOT w Internet pokładowy, dostępny dla pasażerów – wyjaśnia dziekan wydziału dr hab. inż. Stanisław Kachel.

Goście odwiedzili Zakład Awioniki i Uzbrojenia Lotniczego oraz Zakład Budowy i Eksploatacji Statków Powietrznych w Instytucie Techniki Lotniczej WML oraz Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne.

Kooperacja z PLL LOT jest efektem realizacji strategii rozwoju wydziału, w której zapisano współpracę z renomowanymi firmami lotniczymi. Podobną umowę zawarto z LOT Aircraft Maintenance Services S.A., dla której dzisiaj Akademia jest uczelnią partnerską. W oparciu o te trzy podmioty oraz WCBKT ma powstać centrum doskonałości w zakresie zdolności do lotu statków powietrznych.

**Agata Reed
Piotr Zalewski**

Obchody Święta Wojska Polskiego w WAT

Uroczystość obchodów najważniejszego żołnierskiego święta, z pełnym ceremoniałem wojskowym, odbyła się w Wojskowej Akademii Technicznej 11 sierpnia w Sali Tradycji WAT. Wzięły w niej udział najwyższe władze naszej Alma Mater – komenda Akademii i władze wydziałów.

Po meldunku złożonym rektorowi-komendantowi WAT wprowadzono sztandar Wojskowej Akademii Technicznej i odegrano hymn państwowy, po czym odczytano informację o oficerach odchodzących z WAT (którzy pożegnali się ze sztandarem i wpisali do Księgi pamiątkowej. W ich imieniu podziękowanie za wspólną służbę i doświadczenia wygłosił ppłk Jarosław Koszela), o żołnierzach przybyłych do WAT, o awansach na kolejne

stopnie wojskowe, nadaniu tytułów honorowych oraz przyznaniu odznaki WOSF.

Rozkazem personalnym Rektora-Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej mianowano:

- na stopień starszego chorążego sztabowego:
  - chor. Marka Górskiego
  - chor. Dariusza Klika
- na stopień starszego chorążego:
  - chor. Piotra Kalisia.

Rozkazem nr 136/2017 z dnia 7.08.2017 r. rektor-komendant WAT wyróżnił tytułem honorowym „Zasłużony Żołnierz Rzeczypospolitej Polskiej” z odznaką III stopnia:

- ppłk. Jacka Wojtanowskiego
- mjr. Rafała Kasprzyka
- kpt. Pawła Jęcka
- sierż. Andrzeja Dłubaka.

Rektor-komendant WAT, na podstawie decyzji Ministra Obrony Narodowej w sprawie wprowadzenia Wojskowej Odznaki Sprawności Fizycznej, na wniosek Komisji Egzaminacyjnej do nadania Odznaki, nadał Wojskową Odznakę Sprawności Fizycznej:

- ppłk. Jackowi Wojtanowskiemu
- por. Cezaremu Czarneckiemu.

Fot. Sebastian Jurek

Po uroczystościach wręczenia odznaczeń i awansów, rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. Tadeusz Szczurek powiedział: *Spotykamy się w przeddzień Święta Wojska Polskiego, żeby wręczyć odznaczenia i awanse, pożegnać oficerów odchodzących z Wojskowej Akademii Technicznej i przywitać oficerów przychodzących do WAT. To specyfika i sens naszej służby, nie zawsze wiemy, gdzie i kiedy ojczyzna będzie nas potrzebowała. Ważne jest, by stojące przed nami zadania wykonywać dobrze, z pełnym poświęceniem, z pełnym zaangażowaniem – i tak oceniam służbę odchodzących oficerów, zarówno płk. Koszeli, jak i kpt. Wrześniowskiego – ich wkład w rozwój Wojskowej Akademii Technicznej. Ten wysiłek, ta „cegielka”, która pozostaje po nich, będzie służyć następnym, dlatego z całego serca bardzo Panom dzie-*

kuję. Witam serdecznie nowych oficerów Wojskowej Akademii Technicznej – przychodźcie na stanowiska dowódcze, żeby kształtować podchorążych, przyszłych oficerów i życzyć Wam, byście się dobrze odnaleźli w naszej społeczności akademickiej, żeby służba dawała Wam satysfakcję. Państwu wyróżnionym serdecznie gratuluję tych odznaczeń, możecie je nosić z dumą, gdyż w pełni na nie zasłużyliście. Gratuluję też awansów – wyższy stopień to w życiu żołnierza ważne wydarzenie – noście te nowe stopnie z dumą i satysfakcją. Na zakończenie pragnę złożyć wszystkim, obecnym i nieobecnym, najlepsze życzenia z okazji Święta Wojska Polskiego, satysfakcji ze służby na rzecz Wojska Polskiego oraz Wojskowej Akademii Technicznej.

Hubert Kaźmierski

Święto Wojska Polskiego – Żołnierska Pamięć

Zgodnie z wieloletnią tradycją, w dniu 11 sierpnia br., z okazji Święta Wojska Polskiego, w ramach organizowanego przez Dowództwo Garnizonu Warszawa programu *Żołnierska Pamięć*, żołnierze z Wojskowej Akademii Technicznej odwiedzili miejsca upamiętniające bohaterów walczących w obronie Ojczyzny.

Delegacja w składzie: dowódca ppor. Michał Gontarz, st. szer. pchor. Eliza Łagowska, st. szer. pchor. Łukasz Czerniak, st. szer. pchor. Konrad Łojek, st. szer. pchor. Dominik Piękoś, st. szer. pchor. Filip Gęsina, szer. pchor. Marcin Drewniak udała się na warszawskie Powązki, gdzie oddała hołd, złożyła kwiaty i zapaliła symboliczne znicze w miejscu spoczynku żołnierzy powstania 1863 r., poległych w powstaniach śląskim i wielkopolskim, a także przy pomniku Ofiar Obozów Koncentracyjnych, pomniku Gloria Victis oraz przy pomniku przywódców Armii Krajowej.

Kolejnym miejscem oddania czci zasłużonym był cmentarz komunalny Północny, gdzie żołnierze odwiedzili grób płk. Wincentego Wnyka – dowódcy 31 Pułku Strzelców Kaniowskich, który wstawił się swoimi działaniami w kampanii wrześniowej.

Następnie żołnierze udali się pod tablice i pomniki upamiętniające zasłużonych: pod tablicę upamiętniającą rotmistrza Witolda Pileckiego na warszawskim Żolibo-

rzu, pod tablicę upamiętniającą płk. Bernarda Adameckiego oraz pod pomnik Żołnierzy Wyklętych na warszawskim Bemowie.

Żołnierze oddali honory i uczcili minutą ciszy poległych, a zapalone znicze wyrażały słowa, które wypisane są w ich sercach: *Pamiętamy! Dziękujemy!, Cześć i chwala bohaterom!*

Michał Gontarz

Rektor-Komendant WAT wyróżniony wpisem do Księgi Honorowej Wojska Polskiego

Z okazji tegorocznych obchodów Święta Wojska Polskiego, Minister Obrony Narodowej Antoni Macierewicz wyróżnił wpisem do *Księgi Honorowej Wojska Polskiego* płk. dr. hab. inż. Tadeusza Szczurka Rektora-Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej. Uroczystość wręczenia medali, wyróżnień i aktów mianowań miała miejsce 14 sierpnia na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

W *Księdze Honorowej Wojska Polskiego* upamiętniane są czyny zasługujące na najwyższe uznanie, świadczące o szczególnej ofiarności i odwadze oraz najszczytniejszych dokonaniach żołnierzy w umacnianiu obronności

Rzeczypospolitej Polskiej. W tym roku Minister Obrony Narodowej wyróżnił wpisaniem zasług i osiągnięć do niej jedenastu żołnierzy oraz cztery oddziały wojskowe. *Księga Honorowa Wojska Polskiego* przechowywana jest w skarbnicy tradycji wojskowej – Muzeum Wojska Polskiego. Wpisu dokonuje się na podstawie ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

Z okazji Święta Wojska Polskiego minister A. Macierewicz wyróżnił również honorową bronią białą – Kordzikiem Honorowym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej za wybitny dorobek w służbie wojskowej ppłk. rez. dr. hab. inż. Wiesława Barnata, prof. WAT, a nadaniem tytułu honorowego „Zasłużony Żołnierz Rzeczypospolitej Polskiej” z odznaką I stopnia za wybitne zasługi, w szczególności za czyny świadczące o ofiarności i odwadze, znaczące osiągnięcia szkoleniowe lub dydaktyczne kpt. mgr. inż. Łukasza Kiszkiwiaka – asystenta zespołu pracowników naukowo-dydaktycznych WAT.

Po raz pierwszy Święto Wojska Polskiego obchodzono 15 sierpnia, w rocznicę Bitwy Warszawskiej, w 1923 r. [...] rocznica największego zwycięstwa, jakie odniósł kiedykolwiek żołnierz polski – zwycięstwa z 1920 r. nad bolszewikami, zwycięstwa, o którym mówi się, że jest osiemnastą bitwą, która zadecydowała o losach świata, ale niewątpliwie jest najważniejszą bitwą, która zadecydowała o losach Polski i losach Europy – tak o rocznicy Bitwy Warszawskiej mówił szef MON.

Ewa Jankiewicz

Naukowcy z całego świata rozprawiali o jonach

Najlepsi światowi specjaliści w dziedzinie spektrometrii ruchliwości jonów przyjechali do Polski. Współorganizowana przez Wojskową Akademię Techniczną i Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii 26. Konferencja Międzynarodowego Towarzystwa Spektrometrii Ruchliwości Jonów (ISIMS) trwała od 23 do 27 lipca 2017 r.

Dziękujemy za tak liczne przybycie naukowców z całego świata. Cieszymy się, że dwie wojskowe instytucje – Wojskowa Akademia Techniczna oraz Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii – otrzymały szansę zorganizowania tak ważnej konferencji tutaj, w Polsce. Mamy nadzieję, że to spotkanie będzie dobrą okazją do dyskusji i wymiany naukowej, a także przyczyni się do poszerzenia kontaktów między osobami zajmującymi się badaniami naukowymi oraz praktycznymi zastosowaniami różnych wariantów techniki IMS – mówił, otwierając konferencję, prorektor ds. wojskowych WAT płk dr inż. Artur Król.

Do Warszawy przyjechało 120 osób z Niemiec, Finlandii, Wielkiej Brytanii, Chin, Stanów Zjednoczonych, Belgii, Japonii, Szwajcarii, Austrii, Hiszpanii, Szwecji i Kanady. Znakomita większość – prawie sto – aktywnie bierze udział w konferencji. To – z jednej strony – naukowcy z uczelni i instytutów pracujący nad zastosowaniem IMS, a z drugiej – przedstawiciele instytucji i firm wykorzystujących te rozwiązania. Reszta to osoby towarzyszące, dzieci, dla których jest to doskonała okazja do zwiedzania Warszawy i okolic – wyjaśnia dr hab. inż. Jarosław Puton z Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT, główny organizator konferencji.

Bardzo się cieszymy, że nasza uczelnia otrzymała możliwość zorganizowania tak ważnego spotkania – podkreśla prorektor ds. naukowych Akademii prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński. Konferencje ISIMS dają możliwość wymiany informacji naukowych, stanowią źródło inspi-

racji, doskonały sposób zdobywania wiedzy, ale są też szansą do pokazania naszych osiągnięć. To również okazja dla polskich naukowców – dzięki temu, że konferencja odbywa się w Warszawie, aż sześcioro naukowców z WAT może w niej uczestniczyć i osobiście poznać prawie stu kolegów z innych krajów, wymienić się doświadczeniami – dodaje prof. Czupryński.

To niepowtarzalna okazja dla nas, młodych naukowców z WAT, żeby wiele się nauczyć od bardziej doświadczonych kolegów, ale też – podczas sesji networkingowych – poznać osobiście naukowców z innych uczelni. To może zaowocować

np. zagranicznym stażem. Jednocześnie ułatwi pracę naukową w przyszłości, bo jako organizatorzy mamy kontakt z całym zarządem ISIMS, ze wszystkimi uczestnikami, dzięki czemu dalsza współpraca będzie dużo łatwiejsza – przyznaje Urszula Gaik, doktorantka na Wydziale Nowych Technologii i Chemii Wojskowej Akademii Technicznej, która odbyła staż na uniwersytecie w Mikkelin w Finlandii.

Urządzenia wykorzystujące działania spektrometru ruchliwości jonów zwiększają nasze bezpieczeństwo. Są wykorzystywane np. na lotniskach – w urządzeniach do wykrywania materiałów wybuchowych, toksycznych chemikaliów czy innych szkodliwych substancji w środowisku. To rozwiązania, które zapewniają ludziom ochronę – podkreśla przewodniczący ISIMS Robert Ewing. Prace badawcze ewoluują w wielu aspektach. Po pierwsze, szukamy nowych obszarów zastosowań i komercjalizacji wyników naszych badań. Chodzi o to, żeby urządzenia, które trafiają na rynek były mniejsze, szybsze i tańsze. Z drugiej strony prowadzimy badania nad rozwiązaniami, które pomogą wykryć nowe substancje – mówił Ewing, pytany o przyszłość badań nad IMS.

Fot. Robert Siemaszko, Sebastian Jurek

Fot. Grzegorz Rosiński

Zapraszamy do publikowania na łamach

GŁOSU AKADEMICKIEGO

Materiały (w edytorze WORD) prosimy dostarczać w terminie do 20. dnia każdego miesiąca

bezpośrednio do Działu Promocji

lub za pośrednictwem poczty elektronicznej:

hubert.kazmierski@wat.edu.pl tel.: 261 839 267

www.promocja.wat.edu.pl/glos-akademicki/wymagania-wydawnicze/

Sukcesy WAT na targach MSPO

Wojskowa Akademia Techniczna prezentowała swoje najważniejsze osiągnięcia, innowacyjne technologie i systemy związane z techniką wojskową na Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego, odbywającym się 5–8 września w Kielcach. Jubileuszowa 25 edycja targów objęta została honorowym patronatem Prezydenta RP Andrzeja Dudy.

MSPO to największe targi uzbrojenia w Europie Wschodniej i jedno z największych, po paryskich EuroSatory i londyńskich Defence and Security Equipment International (DSEI), targów na świecie. Na 28 tysiącach metrów kwadratowych powierzchni prezentuje się ponad 600 wystawców z około 30 krajów, przedstawiając ofertę największych firm zbrojeniowych z całego świata. Tegorocznemu MSPO towarzyszyła Wystawa Narodowa przemysłu obronnego Korei Południowej.

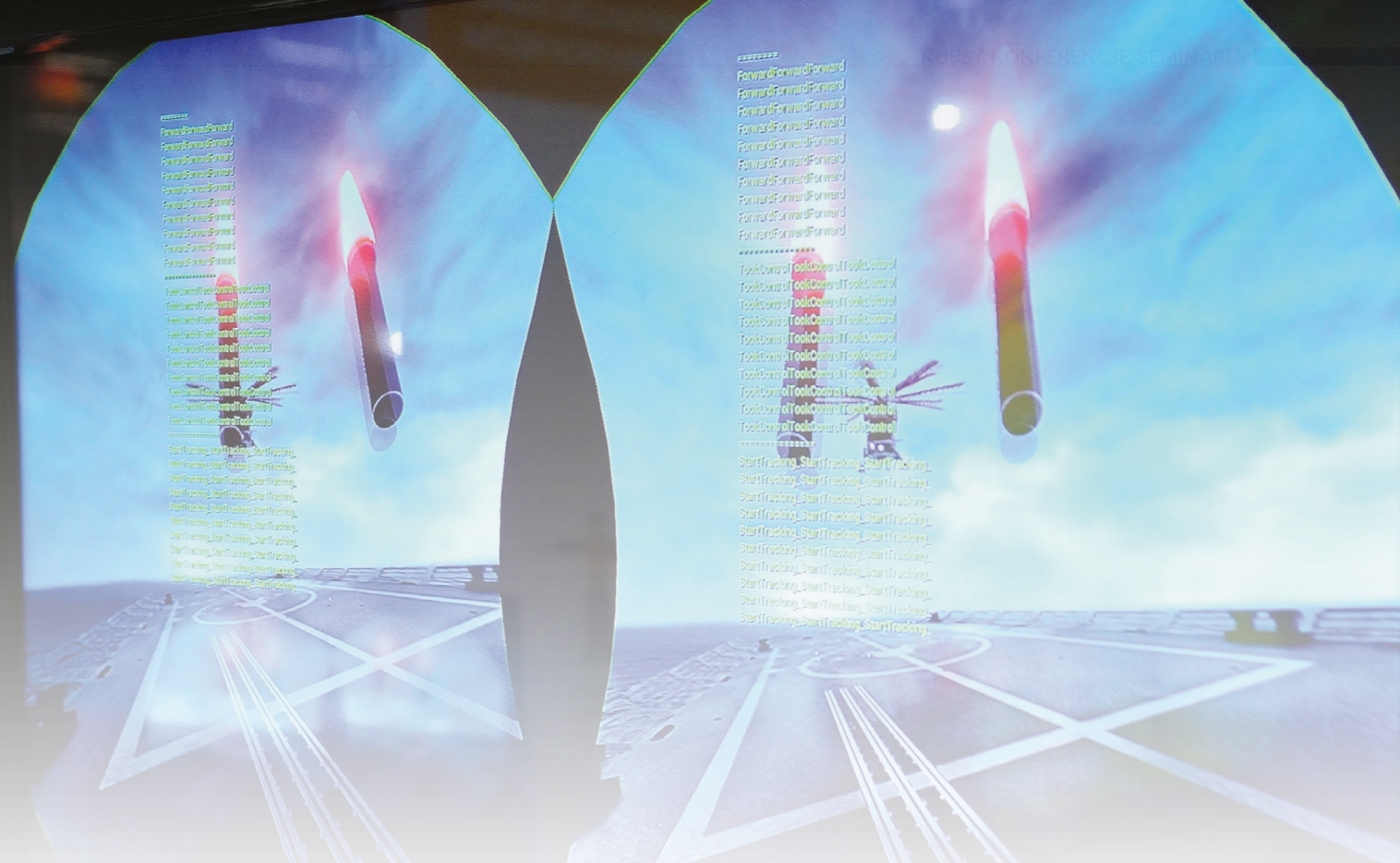
Obowiązki gospodarza stoiska Wojskowej Akademii Technicznej pełnił, w imieniu rektora-komendanta WAT, prorektor ds. wojskowych płk dr inż. Artur Król. Prezentowane urządzenia i systemy opracowane w ramach zrealizowanych projektów cieszyły się dużym zainteresowaniem. Jeszcze przed oficjalnym otwarciem targów przedstawiciele Policji testowali działanie ręcznego „fotoradaru” laserowego z wideorejestracją obrazu i pytali, kiedy będzie on rynkowo dostępny. Ta oferta WAT w pełni odpowiada potrzebom Policji i najnowszym wymaganiom prawnym związanym z pomiarami prędkości pojazdów poruszających się po drogach. Straż Pożarną zainteresowały nowoczesne technologie nanokompo-

zytowych, refleksyjnych warstw materiałów strażackich ubrań ochronnych, podnoszących bezpieczeństwo działań operacyjnych zespołów strażackich.

Odwiedzający nasze stoisko mogli osobiście naprowadzić lądujący na platformie morskiej helikopter. Jest to możliwe dzięki prezentowanemu symulatorowi treningowemu sygnalizacji ręcznej na lądowisku śmigłowca z wykorzystaniem wirtualnej rzeczywistości. System opracowano w WAT wspólnie z firmą Lucky Media. Prezentowany na stoisku samolot patrolowy OSA wzbudzał zainteresowanie nie tylko instytucji odpowiedzialnych za szeroko rozumiane bezpieczeństwo, ale także osób prywatnych. Bezzałogowe statki powietrzne RYBITWA i AQUILA, łącze laserowe, optoelektroniczny czujnik ditlenku azotu, platforma ExMot i technologie detektorów podczerwieni stanowiły atrakcyjne punkty stoiska, przyciągając wielu zwiedzających.

W drugim dniu targów stoisko Wojskowej Akademii Technicznej wizytował podsekretarz stanu w MON prof. dr hab. Wojciech Fałkowski. Ministrowi towarzyszył dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego płk dr inż. Robert Kurowski. Zapoznając się z najnowszymi technologiami magazynowania wodoru i prezentowanym samochodem (jeżdżącym laboratorium) zasilanym pakietem wodorowych ogniw paliwowych, minister zapowiedział wizytę w WAT w celu osobistego dokonania jazdy próbnej. Z dużym uznaniem prof. W. Fałkowski odniósł się do systemów wirtualnej rzeczywistości, automatycznej, biometrycznej odprawy granicznej, laserowego fotoradaru, samolotu OSA. W odniesieniu do systemów lidarowych zdalnej detekcji skażeń chemicznych i biologicznych minister pytał o procedury wdrożeniowe, możliwości aplikacyjne i dal-

szy rozwój opracowanych technologii. Zgłoszony przez WAT do konkursu o nagrodę DEFENDER system oceny strzelań do celów powietrznych „Tarcza Powietrzna” uzyskał szczególną aprobatę ministra.

Stoisko WAT odwiedziła również delegacja przedstawicieli NCBR, której przewodniczył dyrektor Działu Zarządzania Programami i Projektami na rzecz Bezpie-

czeństwa i Obronności Państwa Krzysztof Łaba. Delegacja NCBR szczegółowo zapoznała się z wynikami i perspektywami wdrożenia systemu Obrony Aktywnej wyposażonej w głowicę optoelektroniczną i radar szumowy oraz pozostałymi urządzeniami powstałymi w wyniku projektów finansowanych przez NCBR.

Za duży sukces WAT uznać należy również kontrakty podpisane na targach przez MON. Jak zapowiedział minister Antoni Macierewicz, wojsko dokona zakupu 53 tys. karabinków „Grot”. *Karabinek jest całkowicie polską konstrukcją opracowaną wspólnie przez Fabrykę Broni i Wojskową Akademię Techniczną* – powiedział Adam Suliga, prezes zarządu Fabryki Broni „Łucznik”-Radom na uroczystości podpisania umowy.

W czwartek (7 września) prorektor ds. rozwoju WAT dr hab. inż. Lucjan Śnieżek podpisał umowę o współpracy

WAT z Polską Grupą Zbrojeniową. Otwiera ona szerokie możliwości udziału uczelni w procesie modernizacji polskiego uzbrojenia, daje realną szansę na wdrażanie nowych technologii opracowanych w WAT.

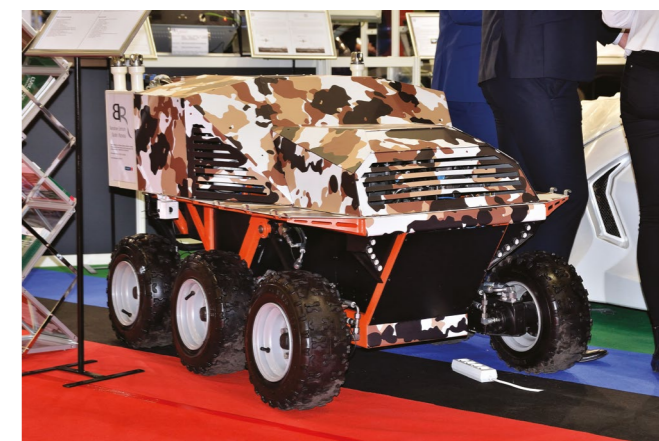
Stoisko WAT odwiedziły również delegacje zagraniczne. Niektóre z nich, np. delegacja FFI Norwegii, zainteresowane były podpisaniem umowy o współpracy, co nastąpi w najbliższym czasie.

Prezentacja WAT wzbudziła duże uznanie u rektorów pozostałych uczelni wojskowych. W dyskusjach przewijała się idea zacieśnienia współpracy w celu lepszego wykorzystania potencjału i możliwości wszystkich uczelni.

Osiągnięcie takiego sukcesu WAT na targach MSPO było możliwe dzięki zaangażowaniu osób związanych z organizacją stoiska, jego prezentacją oraz udziałem naukowców i twórców prezentowanych urządzeń i technologii.

Miłośnicy militariów i przemysłu obronnego, po raz pierwszy w tym roku, mogli dłużej zwiedzać wystawę. Dni otwarte na MSPO (9–10 września) były szansą, żeby odwiedzić również stoisko Wojskowej Akademii Technicznej.

Ewa Jankiewicz

Fot. Bartosz Śmiełowski

Fot. Bartosz Śmiełowski

Defendery dla projektów z udziałem WAT

Wśród wyróżnionych nagrodami Defender na tegorocznym Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego MSPO 2017 znalazły się dwa produkty powstałe w ramach konsorcjów z udziałem Wojskowej Akademii Technicznej.

Do konkursu zgłoszono 81 produktów. Jury przyznało 10 nagród w sześciu kategoriach: sprzętu dowodzenia i rozpoznania, sprzętu zabezpieczenia logistycznego, wsparcia działań, sprzętu szkoleniowego, środków walki rodzajów wojsk i w kategorii pozostałego sprzętu.

W kategorii sprzętu zabezpieczenia logistycznego, Defendera zdobył Średni Samochód Ratowniczo-Gaśniczy ERGO-

TRUCK zbudowany na podwoziu Iveco. To produkt konsorcjum, którego liderem jest Wojskowa Akademia Techniczna, a członkami spółka SZCZĘŚNIAK Pojazdy Specjalne Sp. z o.o., Wojskowy Instytut Techniki Pancernej i Samochodowej oraz Szkoła Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej.

Ergotruck to platforma badawcza, która służy do testowania różnych rozwiązań zmierzających do podniesienia bezpieczeństwa strażaków. W projekcie uczestniczą zespoły z Wydziału Mechanicznego i Cybernetyki. Za analizy numeryczne oraz badania eksperymentalne dotyczące optymalizacji masowej konstrukcji pojazdu oraz jej zachowania w trakcie realizacji zadań odpowiada Wydział Mechaniczny. Wydział Cybernetyki dokonuje optymalizacji

rozmeszczenia sprzętu oraz jego obsługi w kontekście wymagań ergonomicznych. Tworzy również środowisko wirtualne, w którym można symulować różne rodzaje akcji ratowniczo-gaśniczych.

W kategorii sprzętu szkoleniowego Defendera zdobył System Odrzutowych Celów Powietrznych JET 2 powstały w ramach konsorcjum utworzonego przez: Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych (lider konsorcjum), Wydział Mechatroniki i Lotnictwa Wojskowej Akademii Technicznej, firmę MSP Marcin Szender oraz Politechnikę Warszawską.

Cechą charakterystyczną nagrodzonego systemu jest odrzutowy napęd statku powietrznego, dzięki któremu cel powietrzny symuluje w locie rzeczywisty samolot bojowy w zakresie prędkości lotu, pułapu oraz wykonywanych manewrów. Badania poligonowe i kwalifikacyjne wymagań ZTT, przeprowadzono na poligonie w Wicku Pomorskim w 2016 i 2017 r.

W ramach projektu Wydział Mechatroniki i Lotnictwa przeprowadził analizy wytrzymałościowe konstrukcji płatowca. Wykorzystując metody obliczeniowe mechaniki płynów wyznaczył dokładny rozkład obciążeń aerodynamicznych, a metodą elementów skończonych dokonał analizy wytrzymałościowej konstrukcji płatowca. W badaniach korzystano z tuneli aerodynamicznych oraz tunelu wodnego. Wydział opracował, zaprojektował i wykonał również system monitorowania stanu technicznego silników.

Ewa Jankiewicz

Warsztaty projektu H2020 ENCIRCLE

W Centrum Konferencyjno-Szkoleniowym WAT, w dniach 7–8 września, odbyły się warsztaty projektu ENCIRCLE – European CBRN Innovation for the Market Cluster, realizowanego w ramach programu ramowego Horyzont 2020 w obszarze Bezpieczne Społeczeństwa.

Projekt realizuje konsorcjum składające się z 15 partnerów obejmujących firmy, uczelnie oraz instytucje badawcze działające w obszarze ochrony przed czynnikami CBRNe (Chemical, Biological, Radiological, Nuclear and explosives). Liderem konsorcjum jest Université Catholique de Louvain, a głównym celem projektu wzmocnienie i wsparcie rozwoju europejskiego rynku i innowacji CBRNe. ENCIRCLE będzie realizowany przez najbliższe cztery lata. Wojskową Akademię Techniczną reprezentuje w konsorcjum Instytut Optoelektroniki, który był organizatorem warsztatów.

Na pierwsze spotkanie, poświęcone identyfikacji potrzeb i określeniu braków w obszarze ochrony przed czynnikami CBRNe, konsorcjum zaprosiło służby odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa obywateli. W warsztatach udział wzięło ponad 60 osób, w tym 29 przedstawicieli policji, straży pożarnej i straży granicznej z kilkunastu europejskich krajów.

Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji projektu ENCIRCLE oraz wybranych projektów z obszaru CBRNe, realizowanych w ramach różnych programów europejskich. Przedstawiciel polskiego Krajowego Punktu Kontaktowego, Piotr Świerczyński omówił zadania KPK i zakres wsparcia udzielanego przez KPK realizatorom projektów badawczych.

Zaprezentowane zostały projekty, w których udział biorą polskie zespoły:

- Mariusz Młynarczyk (ASzWoj) omówił projekt eNOTICE – European Network of CBRN Training Centres
- Jean Christophe Hilaire (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Francji): projekt iLEAnet – Innovation through Law Enforcement Agencies networking
- Marek Brytan (WIHiE): projekt Strengthening Capacities in CBRN event response and related Medical Emergency response under strengthened CBRN event preparedness

- Marcin Podogrocki (Uniwersytet Łódzki): projekt CBRN-POL – Development of CBRN training programme for police officers
- Jacek Beldowski (Instytut Oceanologii PAN): projekt DAIMON – Decision Aid for Marine Munitions
- Piotr Chołyk (Komenda Wojewódzka Policji, Lublin): projekt Preventing and fighting CBRN-E terrorism – building capacity of actors involved in the detection and mitigation of CBRN-E risks at air and road border crossings on European level.
- Pierwszy dzień spotkania zakończyła dyskusja o potrzebach i brakach poszczególnych służb w obszarze przeciwdziałania środkami CBRNe.

Drugi dzień warsztatów dotyczył kreowania polityki w obszarze CBRNe. System ratownictwa chemicznego w Polsce przedstawiła Iwona Nowak-Maj (Komenda Straży Pożarnej, Katowice), a Rafał Wierzosławski (ABW) dokonał prezentacji projektu CBRN Shield 2017.

Spotkanie zakończyły dwie, podsumowujące warsztaty, prezentacje: przedstawiciela EU Joint Research Centre Anne-Sophie Lequarré, zatytułowana EU CBRN Policy & Actions oraz przedstawiciela konsorcjum ENCIRCLE Clive Goodchild (BAE System) zatytułowana Policy and Procurement Considerations.

Bartłomiej Jankiewicz

Fot. Archiwum WAT

Fot. Archiwum WAT

 Targi Kielce
exhibition & congress centre

Fot. Grzegorz Rosiński

Fot. Grzegorz Rosiński

Uczestniczyliśmy w konferencjach SPIE w Warszawie

W dniach 11–14 września odbył się w Warszawie coroczny festiwal międzynarodowych konferencji SPIE: Remote Sensing oraz Security + Defense, obejmujący 22 konferencje tematyczne zorganizowane przez SPIE Europe Ltd.

International Society for Optics and Photonics SPIE należy do największych międzynarodowych organizacji naukowo-technicznych na świecie. Tomy konferencyjne SPIE, obecnie w liczbie ponad 10 000 oraz specjalistyczne czasopisma naukowe, takie jak np. „Optical Engineering”, „Journal of Electronic Energy”, „Journal of Nanophotonics”, tworzą zasoby unikalnej bazy publikacyjnej SPIE Digital Library, dostępnej od 2017 r. w Bibliotece WAT. Materiały konferencyjne SPIE indeksowane w bazach Wo.Sc. i SCOPUS są traktowane jak publikacje z listy A MNiSW.

Lokalizacja międzynarodowej konferencji SPIE w Polsce świadczy o docenieniu roli i wkładu polskiego środowiska naukowo-technicznego w tym obszarze nauki. Przewodniczącym konferencji Remote Sensing był prof. Karl Schafer z Karlsruhe Institute of Technology, wiceprzewodniczącymi dr Christopher M.U. Neate z University of Nebraska oraz prof. Stanisław Lewiński z Centrum Badań Kosmicznych PAN. Konferencji Security + Defence przewodniczył dr Ric Schlijpen z TNO Defence, Security and Safety, wiceprzewodniczącymi byli dr Karin Stein z Fraunhofer Institute of Optoelectronics oraz prof. Jan Jabczyński z Instytutu Optoelektroniki WAT.

W konferencjach wzięło udział około 1000 uczestników z prawie 40 krajów z całego świata, w tym uczeni z uniwersytetów i instytutów badawczych, przedstawiciele instytucji rządowych, przemysłu, inżynierowie, producenci i dostawcy sprzętu pomiarowego.

Na obu konferencjach przedstawiono ponad 800 referatów i posterów opublikowanych w tomach SPIE 10421–10442. Obradom towarzyszyła wystawa sprzętu pomiarowego i badawczego z obszaru optoelektroniki, w której wzięło udział ponad 40 wystawców z kraju i zagranicy. Zorganizowano również specjalną sesję przemysłową poświęconą przedstawieniu oferty polskiego przemysłu fotonicznego i optoelektronicznego.

Na sesji plenarnej otwierającej wszystkie konferencje, po powitaniu przez zastępcę dyrektora NCBR Izaabelę Żmudkę, przedstawiono trzy wykłady: płk. dr. inż. Krzysztofa Kopczyńskiego z Instytutu Optoelektroniki WAT nt. optoelektroniki w Polsce, dr M. Brown z University of Maryland nt. zdalnych badań bezpieczeństwa żywności oraz członka PAN, prof. dr. hab. inż. Antoniego Rogalskiego z Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT nt. nowej dekady detektorów podczerwieni.

Płk K. Kopczyński przedstawił w swoim wykładzie historię optoelektroniki i techniki laserowej w Wojskowej Akademii Technicznej oraz najważniejsze osiągnięcia Instytutu Optoelektroniki WAT w obszarze wdrożeń w sektorze obronnym. Referat ilustrowany licznymi materiałami filmowymi prezentującymi wyniki badań poligonowych wzbudził żywe zainteresowanie zgromadzonej widowni. Duże wrażenie zrobiła prezen-

Od lewej płk K. Kopczyński, prof. M. Kujawińska (była prezydent SPIE), prof. Karl Schafer (chairman SPIE- RS), prof. A. Rogalski, dr M. Brown, dr R. Schlijpen (chairman SPIE- D+S)

tacja wyników badań, przeprowadzonych na poligonie Dugway w USA, opracowanego w IOE WAT lideru do detekcji skażeń biologicznych.

Dr M. Brown omówiła problemy związane z produkcją rolniczą oraz bezpieczeństwem w kontekście zastosowań metod zdalnej detekcji i monitoringu. Techniki satelitarnego monitoringu stanu gleby, poszycia leśnego, wzrostu zbóż mają coraz szersze zastosowanie m.in. na terenie krajów rozwijających się, w których poziom produkcji rolnej decyduje często o przetrwaniu ludności, klęskach głodu. Na teren Afryki nie dotarły nowoczesne technologie wspomagające rolnictwo, wydajność produkcji jest znacznie niższa niż w Europie czy Ameryce Północnej, a liczba ludności niedożywionej lub cierpiącej głód jest w dalszym ciągu znaczna. Referat ten wzbudził bardzo duże zainteresowanie i unaozniczył, jak globalne problemy związane ze zmianą klimatu stają się ważne dla wszystkich mieszkańców Ziemi.

Prof. A. Rogalski w swoim referacie przedstawił pokrótce historię, stan obecny oraz tendencje rozwoju matryc detektorów pracujących w obszarze średniej i dalszej podczerwieni. Pokazał m.in. zdumiewający postęp w tej dziedzinie, któremu towarzyszą także liczne zastosowania w życiu codziennym. Współczesne 2D matryce detektorów w podczerwieni dorównują, a w pewnych przypadkach nawet przewyższają parametrami krzemowe matryce CCD dla światła z zakresu widzialnego. Spektakularne zastosowania do obserwacji początków Wszechświata uzyskane z Hubble Space Telescope, jak i aplikacje w telefonach komórkowych pokazują zmiany, jakie zaszły w tym obszarze techniki w ostatnich latach.

Przedstawiciele WAT zaprezentowali na konferencjach SPIE około 20 referatów i posterów. Duże zainteresowanie wzbudził referat dr. inż. Marcina Kowalskiego z IOE WAT nt. metod rozpoznawania twarzy z wykorzystaniem technik zobrazowania w podczerwieni. Autor przedstawił pierwsze wyniki prac międzynarodowego zespołu kierowanego przez IOE WAT w ramach Horizon 2020, wskazujące na metodę konwolucyjną z wykorzystaniem sieci neuronowych jako najbardziej obiecującą technikę na tym etapie badań.

W ramach konferencji odbyła się również specjalna sesja zorganizowana przez prof. A. Rogalskiego pt. *Optoelektronika i technologia podczerwieni w Polsce*, na której przedstawiono 8 referatów z czołowych krajowych ośrodków zajmujących się tą tematyką.

Ewa Jankiewicz

Fot. <https://spie.org>

XVI Krajowa Konferencja Mechaniki Pęknięcia

W dniach 12–15 września w Pułtusku odbyła się XVI Krajowa Konferencja Mechaniki Pęknięcia zorganizowana przez Polską Grupę Mechaniki Pęknięcia i Instytut Budowy Maszyn Wydziału Mechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej. Honorowy patronat nad wydarzeniem objął JM Rektor-Komendant Wojskowej Akademii Technicznej płk dr hab. inż. Tadeusz Szczurek, prof. WAT oraz Komitet Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Komitetowi Organizacyjnemu Konferencji przewodniczył dr hab. inż. Lucjan Śnieżek, prof. WAT, a Komitetowi Naukowemu – prof. dr hab. Dorota Kocańda.

Tematyka konferencji obejmowała zagadnienia związane z szeroko pojętą mechaniką pęknięcia i pokrewnymi obszarami wiedzy, dotyczącymi w szczególności: liniowej i nieliniowej mechaniki pęknięcia w opisie procesu niszczenia materiałów i konstrukcji, mechanizmów pęknięcia materiałów w skali mikro i nano, pęknięcie biomateriałów, modelowanie pęknięcia plastycznego i kruchej, mechanikę pęknięcia kompozytów i polimerów, pęknięcie struktur niejednorodnych, podejście statystyczne do opisu procesu pęknięcia, kryteria pęknięcia materiałów, prognozowanie uszkodzeń konstrukcji, pęknięcie materiałów i konstrukcji w złożonym stanie obciążenia, pęknięcie materiałów i konstrukcji przy obciążeniu zmiennoodprężeniowym, pęknięcie materiałów i konstrukcji przy obciążeniu dynamicznym, wpływ środowiska na proces pęknięcia materiałów i konstrukcji, metody doświadczalne w mechanice pęknięcia materiałów.

Program konferencji wypełniły sesje tematyczne, w ramach których prelegenci z 10 krajowych uczelni wygłosili łącznie 28 referatów. Obrady uświetniła uroczysta sesja Polskiej Grupy Mechaniki Pęknięcia poświęcona jubileuszowi 70-lecia urodzin Pana Profesora Andrzeja Neimitza, wybitnego naukowca zajmującego się mechaniką pęknięcia oraz wieloletniego reprezentanta środowiska

krajowego na forum międzynarodowym. W trakcie konferencji wybrano na kolejną kadencję Komitet Naukowy Polskiej Grupy Mechaniki Pęknięcia, w którego skład weszli:

- prof. dr hab. inż. Andrzej Neimitz (PŚk)
- prof. dr hab. Dorota Kocańda (WAT)
- prof. dr hab. inż. Jerzy Kaleta (PWFr)
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Łągoda (PO)
- dr hab. inż. Dariusz Boroński (UTP w Bydgoszczy)
- dr hab. inż. Jarosław Gałkiewicz (PŚk)
- dr hab. inż. Tomasz Machniewicz (AGH)
- dr hab. inż. Dariusz Rozumek (PO)
- dr hab. inż. Lucjan Śnieżek (WAT)
- dr hab. inż. Lucjan Witek (PRz)

Obrady odbywały się w murach XV-wiecznego zamku nad Narwią w hotelu Dom Polonii w Pułtusku. Niezwykły klimat zamkowych wnętrz i możliwość obcowania z przyrodą otaczającą zamek pozytywnie wpływała na atmosferę i poziom obrad konferencji. Wszystkie wydarzenia cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Komitet Naukowy Polskiej Grupy Mechaniki Pęknięcia wysoko ocenił organizację XVI Krajowej Konferencji Mechaniki Pęknięcia przez Wojskową Akademię Techniczną i podjął decyzję o powierzeniu organizacji kolejnej edycji konferencji Politechnice Opolskiej.

Fot. Ireneusz Szachogluchowicz

Jubileusz 70-lecia urodzin Profesora Andrzeja Neimitza

Profesor Andrzej Neimitz jest autorytetem naukowym w dziedzinie mechaniki pęknięcia o niekwestionowanej, wysokiej pozycji w krajowym i międzynarodowym środowisku naukowym.

Jego dorobek naukowy w tej dziedzinie nauki obejmuje 7 monografii i ponad 180 prac naukowych, opublikowanych w renomowanych czasopismach w kraju i za granicą. Swoje prace Profesor przedstawiał też na licznych międzynarodowych kongresach i cyklicznych konferencjach poświęconych mechanice pęknięcia. Środowisko krajowe zawdzięcza mu utworzenie Polskiej Grupy Mechaniki Pęknięcia (był jednym z inicjatorów jej powstania w 1987 r.), której przewodniczył przez 28 lat i w tym czasie reprezentował też krajowe środowisko mechaniki pęknięcia na forum międzynarodowym. Był organizatorem piętnastu tematycznych konferencji krajowych. Za wybitne osiągnięcia naukowe i wkład w rozwój polskiej nauki o zmęczeniu i mechanice pęknięcia materiałów i konstrukcji został uhonorowany medalem imienia Profesora Stanisława Kocańdy (nr 2).

Profesor ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie w 1971 r., a swoją karierę naukową i pracę zawodową związał z Politechniką Świętokrzyską w Kielcach (od 1972 r.). W tej uczelni zdobył stopień naukowy doktora (1976 r.), doktora habilitowanego w IPPT PAN w Warszawie (1986 r.) i tytuł naukowy profesora w 1995 r. (Politechnika Poznańska).

W czasie pracy w PŚk kilkakrotnie wyjeżdżał na staże i kontrakty profesorskie do renomowanych ośrodków naukowych w USA, Szwajcarii, Anglii oraz Finlandii, gdzie poznał i rozwijał mechanikę pęknięcia, która stała się specjalnością w jego karierze naukowej. Równoległe, obok działalności naukowej, Profesor prowadził ożywioną dzia-

łalność dydaktyczną i pełnił w uczelni odpowiedzialne funkcje kierownicze – dziekana Wydziału Mechanicznego (1987–1990) oraz rektora PŚk (1990–1996).

W społeczności akademickiej PŚk zdobył miano wybitnego pedagoga i nauczyciela. Wychował i wypromował wielu naukowców. Był promotorem ponad 40 prac magisterskich i inżynierskich, 6 prac doktorskich (siódma na ukończeniu). Z grupy doktorów czterech uzyskało stopień doktora habilitowanego.

W dowód uznania wysokiej pozycji, osiągnięć i działalności naukowej Profesora, europejskie środowisko naukowe, reprezentowane przez European Structural Integrity Society (ESIS) powołało go do pełnienia funkcji wiceprezydenta ESIS w kadencji 2006–2010 oraz nagrodziło prestiżowymi wyróżnieniami: Honorary Membership ESIS i Award of Merit. Amerykańska organizacja ASTM przyznała Profesorowi Medal of Appreciation. Politechnika Świętokrzyska wyróżniła Profesora medalem Politechniki (nr 9).

Prywatnie, Profesor A. Neimitz wraz z żoną Marylą mają dwie córki: Monikę i Magdalenę.

Janusz Torzewski

Praca, która daje satysfakcję

Z prof. dr. hab. inż. Andrzejem Neimitzem – kierownikiem Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechatroniki i Budowy Maszyn Politechniki Świętokrzyskiej rozmawia Hubert Kaźmierski

Panie Profesorze, związał Pan swoje życie z naukami ścisłymi, a w szczególności z mechaniką pęknięcia. Co Pana zainspirowało do takiego wyboru?

Andrzej Neimitz.: W szkole średniej byłem bardzo dobry z matematyki i fizyki. W czasie, kiedy zdawałem na studia Uniwersytet nie był popularny – mówiło się, że potem byłbym nauczycielem w szkole, poszedłem więc na studia techniczne. Wybór uczelni był raczej przypadkowy, trafiłem na AGH na Wydział Metalurgiczny. Potem już nieprzypadkowy był wybór specjalności, gdyż chciałem wrócić do Kielc. Podpisałem tu umowę przedwstępną z firmą KZWM Polmo-SHL, a to była wielka tłocznia, wielka narzędziownia, biuro projektów – dlatego wybrałem przeróbkę plastyczną – tu trafiłem i pracowałem jako konstruktor tłoczników. Myślałem, że się chyba dobrze zapowiadałem, bo dość szybko skrócono mi staż do trzech miesięcy, otrzymałem dużą pensję, ale po około roku stwierdziłem, że nie chciałbym chyba całe życie tak pracować i przeszedłem na Politechnikę, też do przeróbki plastycznej – w tym działaniu nie było przypadku. Przypadek się zaczął właśnie w tej przeróbce plastycznej na Politechnice. Wówczas powstawała uczelnia: była jeszcze mała i raczkująca... Kierownikiem zakładu przeróbki plastycznej okazał się fizyk teoretyk, jeszcze wtedy doktor, robił habilitację. Był nim dr Andrzej Radowicz. Pracował w obszarze teorii dyslokacji czyli defektów wewnątrz materiału. Mnie się to spodobało i zrobiłem doktorat (dość szybko, niecałe 4 lata) z tejże teorii dyslokacji. Był to więc przypadek, że rzuciłem nauki techniczne i poszedłem raczej w teorię, w teorię mechaniki. I potem, po doktoracie, pustka. Nie było środowiska naukowego, robiłem różne dziwne prace techniczne, ale cały czas chciałem pojechać za granicę, chciałem pojechać do Ameryki. Byłem pełen entuzjazmu, byłem naiwny i składałem podania. Złożyłem podanie od razu po doktoracie i wtedy – to był następny przypadek – pomagałem mojemu szefowi organizować wielką konferencję (tu w Kielcach) którą organizował IPPT PAN z Warszawy. Zjechała się śmietanka nauki światowej. Nie wiem, czy kiedykolwiek później była tak mocno obsadzona konferencja, jak ta. Ja już złożyłem podanie o stypendium do Ameryki, a nie miałem w ogóle pojęcia, gdzie i do kogo chcę jechać. Wtedy nie było biblioteki, nie mieliśmy jeszcze czasopism, nic nie było! Zapytałam profesora Zorskiego – wielką postać w nauce polskiej – z IPPT-u, żeby mi poradził, gdzie mam pojechać. Akurat przechodził korytarzem prof. Jan Achenbach, którego prof. Zorski zawał: *Jan! Chodź tutaj! To jest mój student i on by chciał do Ciebie przyjechać.* Na co ten odpowiedział: *Proszę bardzo! Niech przyjedzie.* Profesor Zorski poprosił jeszcze o zaproszenie, więc prof. Achenbach od ręki, na kartce z notesu konferencyjnego, napisał, że bardzo chętnie będzie mnie u siebie widział (pod warunkiem, że będę miał własne finansowanie). Starłem się o to dofinansowanie cztery lata: co rok składałem podanie do ministerstwa, bo stamtąd przychodziły stypendia. Różne rzeczy się działy

przez te cztery lata, w końcu czwartego roku, niespodziewanie, dostałem stypendium IREX – amerykańskie stypendium International Research and Exchange Board – i po różnych kolejnych problemach wyjechałem w Evanston koło Chicago, w Northwestern University u Achenbacha. Northwestern wtedy był jedną z najlepszych uczelni, mechanika była prawdopodobnie najlepsza w całej Ameryce, a Achenbach był Bogiem – ja o tym w ogóle nie wiedziałem. W czasie pierwszego spotkania zapytał, co ja bym chciał robić? Nie byłem na to przygotowany, więc zacząłem mówić o tych swoich dyslokacjach, a on mówi: *jeśli tak chciałeś dyslokacje, no to po coś do mnie przyjechał? Masz Zorskiego w Polsce, masz Axelrada w Kanadzie – mógłś tam pojechać. Jeśli chcesz pracować ze mną, to musisz albo zająć się propagacją fal, albo mechaniką pęknięcia.* Nie wiedziałem, co to mechanika pęknięcia, nikt nas nie uczył tego w Polsce i mówię: *to mechanika pęknięcia!* Dwa dni później mnie wezwał, dał mi problem do rozwiązania (siedziałem nad nim bardzo długo, ale z sukcesem!) – tak się zaczęła moja przygoda z mechaniką pęknięcia... Wróciłem z tego stypendium, już sam pracowałem, więc wiedziałem, co chciałem robić w tej w mechanice i napisałem habilitację, złożyłem ją, ale jednocześnie chciałem znowu jechać do Ameryki. Starłem się o wyjazd na konferencję do Kanady i pojechałem dzięki zwolnieniu mnie ze wszelkich opłat. Wierzyłem, że gdy wygłoszę swoją pracę, to ktoś mnie zaprosi. I tak się stało – wygłosiłem referat i podszedł do mnie prof. Aifantis i pyta, czy nie chcę z nim pracować? Powiedziałem, że chcę i pojechałem na kontrakt profesorski. Gdy już wróciłem z tego kontraktu, zacząłem tu w Kielcach budować swoją grupę, integrować nasze środowisko. Tak to wyglądało – dużo przypadków i nieplanowanych wydarzeń.

Po serii tych przypadków, gdy już Pan się ukierunkował, reprezentował Pan przez kilkadziesiąt lat polskie środowisko mechaniki pęknięcia na arenie międzynarodowej, angażując się w pracę tego środowiska. Czy może Pan przybliżyć charakter tej działalności i interesujące zdarzenia z tym związane?

A.N.: Gdy wróciłem z Ameryki w 1985 roku, moja habilitacja leżała w Polsce – nie obroniłem jej przed wyjazdem i „czekała” trzy lata na obronę. Wówczas w Polsce trzeba było mieć habilitację, aby coś znaczyć. Chciałem środowisko mechaniki pęknięcia budować w kraju i chciałem też dostać się do grona europejskiego. Były wtedy takie konferencje (i są do tej pory) pod egidą European Fracture Group, a dzisiaj nazywa się ESIS – European Structural Integrity Society, skupiające wszystkich w Europie (i nie tylko). ESIS organizuje konferencje co 2 lata. W 86 roku pojechałem po raz pierwszy na taką konferencję, w Budapeszcie. Ponieważ z Polski nie przyjeżdżało wiele osób, prawie nikt, i nie mieliśmy takiej „lokalnej” krajowej organizacji, która należała do tej centrali ESIS, to bardzo mnie namawiano, żeby założyć polską grupę

Fot. Ireneusz Szachogłuchowicz

Fot. Archiwum prywatne prof. Andrzeja Neimitza

mechaniki pękania. Po powrocie tak chciałem zrobić, ale to nie było łatwe, bo wtedy nie można było sobie „po prostu” założyć organizacji. To nie było możliwe, szczególnie dla człowieka, który – jak ja wtedy – w ogóle nic nie znał. I tu bardzo mi wtedy pomógł pan prof. Stanisław Kocańda z WAT-u – człowiek wielkiej kultury i bardzo życzliwy. Założyłem Polską Grupę Mechaniki Pękania, ale przy absolutnie pełnej pomocy Profesora, Polska Grupa Mechaniki Pękania została afiliowana przy Komitecie Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Założona została w 1987 roku i istnieje do dzisiaj. Jako że nie miałem problemów z językiem angielskim i mogłem się dość swobodnie poruszać w towarzystwie międzynarodowym, to „wsiąknąłem” całkowicie. Byłem we wszystkich komitetach: Nomination Committee, Award Committee, Executive Committee, byłem też wiceprezydentem ESIS-u... Ale było to potrzebne, bo coraz więcej osób się angażowało i korzystamy z tego, co roku nasi koledzy jeżdżą na konferencje ESIS-u. Ostatnia była na Sycylii, następna będzie w Belgradzie, to już jest zaplanowane na wiele lat do przodu. Wielki zjazd, konferencję ECF XI zorganizowaliśmy w Polsce w 2002 roku razem z panią prof. Dorotą Kocańdą – w Krakowie. Uczestniczyło około 700 osób z całego świata.

Spotykał Pan na drodze wielu ludzi. Czy mógłby Pan podzielić się wspomnieniami o osobach, które wywarły szczególnie wpływ na Pana pracę zawodową lub pozostawiły ślad w pamięci jako szczególnie interesujące osobowości.

A.N: Myślę, że przede wszystkim mój pierwszy promotor – prof. Andrzej Radowicz. On mnie w zasadzie ukierunkował, powiedział jasno to, co chciałem i tak

prof. Andrzej Radowicz

Prof. Stanisław Kocańda (z lewej) i prof. Józef Szala

robić, bo ja psychicznie bardziej byłem ukierunkowany na teorię niż na praktykę. Kolejną ważną osobą w Polsce był, nieżyjący już, profesor Henryk Zorski – to była wielka gwiazda polskiej mechaniki. Pomógł mi, gdy miałem problemy w stanie wojennym. No i oczywiście profesor Jan Achenbach: naprawdę wielki człowiek, ma dziś już 82 lata, jest na emeryturze, ale w Stanach jest tak, że po osiągnięciu wieku emerytalnego można być dalej na uczelni jeżeli ma się tak zwane *chair*, to są jednoosobowe katedry. Jest tak, jeśli ktoś inny chce płacić wybitnemu naukowcowi za to, że dalej pracuje. Profesor ma dwie takie katedry. Z pochodzenia jest Holendrem. Po przyjeździe do Stanów zrobił doktorat na Stanford University, no i przeszedł do Northwestern. To naprawdę wielka postać, otrzymał całą masę medali, członkostwa w wielu Akademiach. Gdy dotarłem do Ameryki i w sekretariacie pani spytała, do kogo przyjechałem, to powiedziała, że to *tough guy* – twardy facet. I on taki był: żadnego spoufalania się (choć wszyscy mówią tam sobie się po imieniu i u nich jest to normalne), żadnych kontaktów po pracy. Raz w roku było spotkanie dla wszystkich współpracowników (takich jak ja było kilku) – party amerykańskie, czyli chrupki, paluszki i nic więcej. Alkohol wystawiony, ale nikt nie pił, bo wszyscy się bali... no i tak to wyglądało z Achenbachem. Codziennie o godzinie 3 miałem u niego swoje 10 minut: mogłem pójść i pokazać, co zrobiłem. On mówił czy robię dobrze, czy źle i to było niezwykle cenne. Potem opublikowaliśmy pracę i ona właściwie otwierała mi wszystkie drzwi na świecie: moje nazwisko obok jego to była najlepsza rekomendacja. Kolejną ważną dla mnie osobą, już w Polsce, był prof. Stanisław Kocańda. Jakkolwiek nie mieliśmy bezpośrednich naukowych związków – on pracował w zmęczeniu, a ja w pękaniu, ale w pewnym momencie pękanie ze zmęczeniem zaczęło się bardzo silnie łączyć i dzięki Profesorowi środowiska mechaniki pękania i zmęczenia funkcjonują dziś razem

Aktywność zawodowa to, w przypadku Pana Profesora, również podróże i aktywny udział w wielu konferencjach. Takim podróżom towarzyszą liczne, niekiedy wyjątkowe przygody. Czy chciałby Pan opowiedzieć o tych najciekawszych?

A.N: Już sam wyjazd z Polski był wtedy przygodą, ponieważ zawsze były z nim problemy: z biletem samolotowym (bo mogliśmy lecieć tylko polskimi liniami), z rezerwacją itp. – dziś można się już z tego śmiać, ale wtedy bywało nerwowo.

Taką bardzo „poważną” przygodą był – i nie chodzi o samo zdarzenie, ale jak z tego wybrnąłem – zawał... W nocy, w hotelu w Kopenhadze. Nie byłem ubezpieczony, nie miałem żadnych kart kredytowych (to był 1992 r.). Nie miałem pewności, co się dzieje – podejrzewałem albo zawał, albo wrzody żołądka. Wytrzymałem do rana, poszedłem do biura LOT-u, które mieściło się dwa domy dalej, zmieniłem bilet powrotny na wcześniejszy, czyli następnego dnia. Ratowałem się koniakiem (wcześniej słyszałem lub przeczytałem, że alkohol rozszerza naczynia krwionośne), pijąc po troszeczku przez cały dzień i noc. Po przylocie zadzwoniłem po kierowcę (byłem wtedy rektorem), który zawiózł mnie do Kielc, gdzie po sąsiedzku poszedłem do kolegi lekarza i od niego, już na noszach, trafiłem do szpitala.

Śmieszna przygodą miałem w Szanghaju, gdzie byłem przejazdem po dłuższym pobycie w Nankinie. Czytałem w przewodniku, że Chińczycy, szczególnie młodzi, lubią podejść do obcokrajowca, żeby porozmawiać po angielsku. Szedłem główną ulicą, gdy podeszły dwie młode dziewczyny i zaczęły ze mną rozmawiać. Po chwili jedna się ulotniła, a druga zaczęła namawiać, byśmy weszli do restauracji na kawę. Początkowo odmawiałem, ale przy trzecim lokalu pomyślałem: *co mi szkodzi? Zapłacę za kawę, herbatę – to żadne pieniądze*. Weszliśmy do lokalu (pojawiała się koleżanka, która wcześniej się odłączyła), ja zamówiłem kawę, one kawę i colę, siedzimy, rozmawiamy – wszystko w porządku. Dziewczyny rozmawiały przez chwilę z kelnerem po chińsku i nagle na stole pojawił się wielki półmisek z różnym chińskimi specjałami. Zaprotekowałem, że nie zamawiałem tego, na co jedna z dziewczyn stwierdziła: *ale my zamówiliśmy!* Na co odpowiedziałem: *to będziecie same za to płacić*. Poszedłem do baru, żeby zapłacić za napoje, a tam już czeka taaaki rachunek, a w nim: whisky, inne alkohole, ten półmisek, który zamówiły dziewczyny itd. Powiedziałem, że nie zapłacę za coś, czego nie zamawiałem – zostawiłem pieniądze za kawy, colę i napiwek i poszedłem. Następnego dnia spotkałem starszego pana, który przedstawił się, powiedział, że jest nauczycielem angielskiego i bardzo chciałby porozmawiać. Po chwili zaproponował, że byśmy... poszli na herbatę!

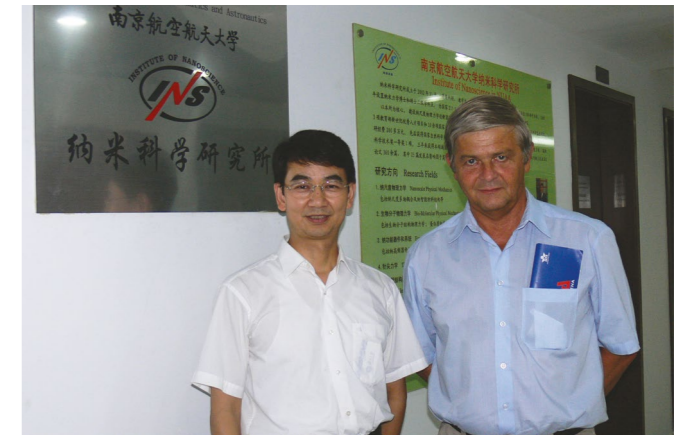
W czasie mojego pierwszego pobytu w Chicago, gdzie czułem się strasznie zagubiony, w hotelu napisano, by nie zostawiać pieniędzy. Więc nosiłem przy sobie dużą gotówkę (miałem m.in. pieniądze od sponsora na hotel) oraz duży aparat fotograficzny – Praktyce. W weekend

Czas kontraktu w Michigan Technological University w Houghton nad Jeziorem Górnym

Fot. Archiwum prywatne prof. Andrzeja Neimitza

Fot. Archiwum prywatne prof. Andrzeja Neimitza

Wykłady w Chinach w Nankinie, z lewej z prof. Guo Wanlin

pojechałem do Muzeum Nauki i Techniki na południu miasta, czyli w „czarnej” dzielnicy. Niedaleko był kampus University of Chicago, którego pilnowała ochrona. Ja nie orientowałem się w tym za bardzo i po wyjściu z Muzeum nie wiedziałem dokładnie, gdzie mam iść. Podeszedłem do stojącej grupki czarnych i zapytałem jednego, stojącego trochę z boku, gdzie mogę znaleźć kolejkę, którą miałem udać się do znajomych. Na co on zażądał 25 centów za informację. Wiedziałem, że nie chodzi o tę konkretną sumę, tylko żebym wyjął pieniądze. Chociaż byłem od niego większy, to jednak byłem sam i nie dałbym rady całej grupie, więc udawałem, że nie rozumiem, na co on powiedział (i pokazał), że mnie przesuka. Uratował mnie dźwięk syren policyjnych – staliśmy obok wielkiej autostrady nad jeziorem Michigan i tamtędy jechała kolumna radiowozów – oni odstąpili, a ja uciekłem na kampus. Takich historyjek było mnóstwo...

Słuchając Pana Profesora oczywistym jest, że nauka i praca zawodowa to największe zamiłowanie, ale z drugiej strony jest życie prywatne. Czy może Pan podzielić się swoimi prywatnymi pasjami?

A.N: Chyba nie mam takiego hobby, które nie byłoby związane z nauką. Lubię kontakt z przyrodą, więc często jeżdżę do drewnianego domku, który mamy w lesie. Lubię czytać, słuchać muzyki (różnej), no i podróżować w miejsca, gdzie służbowo bym nie pojechał.

Na bazie swoich dokonań oraz doświadczeń życiowych, jakich wskazówek udzieliłby Pan Profesor młodym pasjonatom nauki?

A.N: Powtórzę, to, co zawsze myślałem na ten temat: praca badawcza, naukowa jest warta tego czasu, który trzeba jej poświęcić, gdyż już sama w sobie daje satysfakcję. Niekoniecznie muszą iść za tym wielkie pieniądze, chociaż mogą – szczególnie w naukach ścisłych, technicznych – jeśli się jest aktywnym, sporo pracuje. Taka praca daje też możliwość zwiedzania świata. Dlatego zachęcam młodych: jeśli ktoś oferuje Wam pracę na uczelni, w instytucie badawczym, to pracujcie tutaj, nie uciekajcie do (często złudnych) ofert przemysłowych. Druga rada: należy wykonywać swą pracę solidnie. Nie ulegać naciskowi na dużą ilość publikacji – lepiej rzadziej, ale dobrze i w dobrych czasopiśmie niż częściej, ale byle gdzie, bo nie ma sensu pisać prac, których nikt nie przeczyta. Nie idźcie na łatwisnę.

VII WARSZAWSKIE DNI TECHNIKI

18-20.X.2017

Pod Honorowym Patronatem:

Marszałka Województwa Mazowieckiego – **Pana Adama Struzika**
Prezydent m.st. Warszawy – **Pani Hanny Gronkiewicz-Waltz**

**WSTĘP
WOLNY!**

Dzień I – 18 października 2017 r. /środa/ Warszawski Dom Technika NOT, ul. T. Czackiego 3/5, sala A, III p.

11.00-11.30

- otwarcie, powitanie – dr inż. Dariusz Raczkowski prezes Oddziału Warszawskiego SIMP
- wystąpienie mgr Ewy Mańkiewicz-Cudny – prezes FSNT-NOT
- wystąpienie prof. dr. hab. inż. Jana Szmidta – przewodniczącego Komitetu Honorowego VII WDT, JM Rektora Politechniki Warszawskiej
- wystąpienia gości

11.30-12.00 – przerwa kawowa

- 12.00-12.30 – Krajowy system cyberbezpieczeństwa – przedstawiciel Departamentu Cyberbezpieczeństwa Ministerstwa Cyfryzacji
- 12.40-13.10 – MELowskie skrzydła nad Antarktydą – prof. nzw. dr hab. inż. Mirosław Rodzewicz Politechnika Warszawska Wydz. Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa
- 13.20-13.50 – Jak ugryźć kosmos? – dr hab. inż. Jan Kindracki Politechnika Warszawska Wydz. Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa
- 14.00-14.30 – Motoparalotnie: mój pomysł na latanie – Marcin Krakowiak, Paweł Kozarzewski, Motoparalotniowa Kadra Narodowa

Dzień II – 19 października 2017 r. /czwartek/

9.00, 10.00 – Instytut Mechaniki Precyzyjnej, ul. Duchnicka 3 (tajemnice sejfów)
dr Bogdan Bogdański (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)

- 10.00 – ArcelorMittal Warszawa d. Huta Warszawa, ul. Kasprzycza 132 (zwiedzanie huty) Ewa Karpińska (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)
- 13.00 – Instytut Lotnictwa, Al. Krakowska 110/114 (tunele aerodynamiczne) – dr inż. Wiesław Krzymień (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)
- 13.00 – Politechnika Warszawska Wydz. Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa Al. Niepodległości 222 (symulator lotu śmigłowcem) – dr hab. inż. Artur Rusowicz (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)

Dzień III – 20 października 2017 r. /piątek/

- 10.00 – Metro Warszawskie – Stacja Techniczno-Postojowa-Kabaty, ul. Wilczy Dół 5, – Marcin Taber (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)
- 10.00 – PCO Spółka Akcyjna, ul. Jana Nowaka-Jeziorańskiego 28, Urządzenia noktowizyjne i termowizyjne – mgr inż. Jerzy Wiśnioch (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)
- 11.00, 12.00, 13.00 – CWKS Legia Warszawa Sekcja Strzelecka, ul. Kaliskiego 27 strzelnica pneumatyczna, podziemie akademika WAT, wystawa broni, Technika strzelecka strzelanie z broni pneumatycznej i laserowej – Katarzyna Klepacz-Bartoszek (liczba miejsc ograniczona, zapisy w OW SIMP)
- 13.00 – Wojskowa Akademia Techniczna, Wydz. Mechatroniki i Lotnictwa ul. Radiowa (hangar lotniczy) – mjr dr inż. Sławomir Tkaczuk Czolgi i samoloty – mgr inż. Wiesław Drwal

zapisy w OW SIMP / tel. 22 8270244 / biuro@ow-simp.pl

Organizatorzy:

Patronat
Honorowy

Sponsorzy i Partnerzy:

Patronat medialny:

Polsko-bułgarska współpraca naukowa

Na rekonesans do Wojskowej Akademii Technicznej przyjechali przedstawiciele Vassil Levski National Military University – najważniejszej bułgarskiej szkoły wojskowej. Rozmawiali z władzami i wykładowcami WAT na temat współpracy kadry naukowej i studentów w ramach wymiany międzynarodowej.

W Warszawie gościli w dniach 2–12 lipca 2017 r.: płk dr Nikolay Bonev Nichev – zastępca dziekana Wydziału Wojsk Lądowych i dr Elitsa Petrova – koordynator programu Erasmus+ bułgarskiej uczelni. Delegację przywitał prorektor ds. wojskowych. Pierwszy krok we wzajemnej kooperacji już za nami, teraz czas na rozmowy o porozumieniu dotyczącym nawiązania szerokiej współpracy naukowej pomiędzy naszymi uniwersytetami – mówił płk dr inż. Artur Król.

Szczegóły omawiano podczas spotkań na wydziałach Logistyki, Mechatroniki i Lotnictwa oraz Mechanicznym. Goście byli pod wrażeniem infrastruktury i oferty dydaktycznej WAT, strony przedstawiały swoje oferty w ramach programu Erasmus+.

Podczas spotkań z przedstawicielami wydziałów analizowano możliwości współpracy w zakresie rady naukowej oraz wzajemnego publikowania artykułów naukowych w publikacjach WAT i VLNMU. W przyszłości planowana jest także wymiana kadry i studentów, współpraca naukowa oraz prowadzenie wspólnych badań. Goście byli pod dużym wrażeniem wydziałowych laboratoriów. Rozmawiano o możliwości wymiany studentów wojskowych, rozwoju kadry i współpracy doktorantów polskich i bułgarskich.

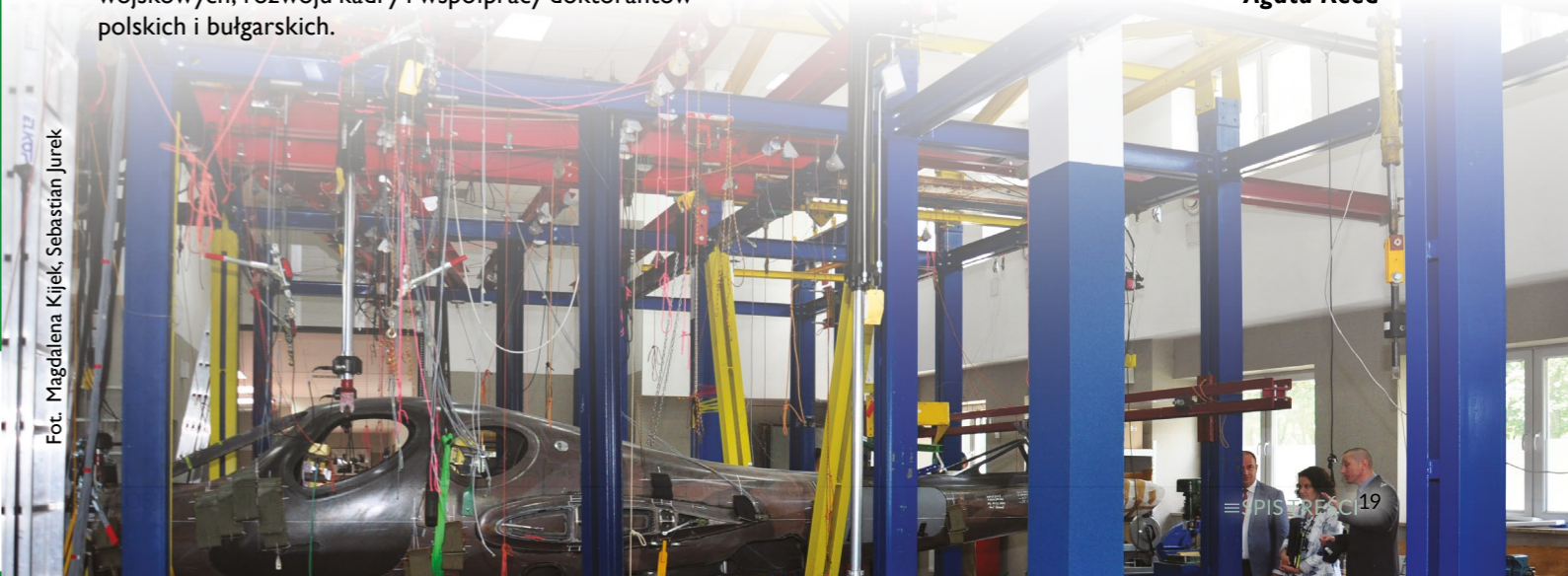
Podczas spotkań z przedstawicielami Działu Organizacji Kształcenia i wydziałowymi koordynatorami programu Erasmus+ można było nie tylko szczegółowo przedyskutować oferty obu uczelni dla studentów i pracowników naukowych, ale też wymienić się doświadczeniami. Co roku na VLNMU przyjeżdża w ramach Erasmusu około 50 zagranicznych studentów.

Wizyty studyjne przedstawicieli uczelni wojskowych z całego świata to świetna okazja do nawiązania współpracy i poszerzenia oferty zagranicznych wyjazdów dla studentów Akademii. Obecnie WAT współpracuje z kilkunastoma uczelniami z całego świata. Studenci i doktoranci mają możliwość zrealizowania części studiów, a nauczyciele prowadzenia zajęć (w ramach programu Erasmus+) na uczelniach w Belgii, Czechach, Danii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, na Litwie, na Łotwie, w Niemczech, Portugalii, Turcji, Słowacji, Słowenii, na Węgrzech i we Włoszech. Po wizycie delegacji Vassil Levski National Military University mamy nadzieję na rozszerzenie współpracy w tym kierunku.

Agata Reed

Fot. Magdalena Kijek, Sebastian Jurek

Współpraca Wojskowej Akademii Technicznej z Narodowym Centrum Kryptologii

W dniu 11 lipca br. rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. Tadeusz Szczurek i dyrektor Narodowego Centrum Kryptologii dr Tomasz Miłojajewski podpisali porozumienie o współpracy naukowej i dydaktycznej w obszarach cyberbezpieczeństwa i kryptologii.

Podpisane porozumienie wynika z wyzwań stawianych państwu przez współczesną cywilizację. Rozwój gospodarczy i społeczny jest w coraz większym stopniu zależny od szybkiego i nieskrępowanego dostępu do informacji. Internet stał się narzędziem wpływu na zachowania grup społecznych, a także oddziaływania w sferze politycznej. Każde zakłócenie funkcjonowania cyberprzestrzeni (o charakterze globalnym czy lokalnym), może mieć wpływ na bezpieczeństwo obywateli i bezpieczeństwo funkcjonowania państwa. Dlatego celem porozumienia jest kształcenie w WAT specjalistycznej kadry m.in. na potrzeby NCK, wspólne konsultacje dotyczące programów studiów, aspektów praktycznych zajęć w zakresie kryptologii i cyberbezpieczeństwa, realizacja wspólnych badań i prac rozwojowych, opracowanie programów badawczych wynikających z perspektywicznych potrzeb Sił Zbrojnych RP.

Wojskową Akademię Techniczną w ramach współpracy reprezentował będzie głównie Wydział Cybernetyki. W planach jest również włączenie do współpracy z NCK innych wydziałów WAT: Elektroniki, Mechatroniki i Lotnictwa oraz Instytutu Optoelektroniki, w celu stworzenia interdyscyplinarnych kierunków kształcenia, jak również prowadzenia międzywydziałowych prac badawczych. Tak przygotowani absolwenci WAT będą mogli znaleźć pracę nie tylko w NCK, ale także w strukturach Sił Zbrojnych RP i ośrodkach informatycznych resortu obrony narodowej.

Podległe Ministrowi Obrony Narodowej NCK powstało w 2013 r. i zajmuje się badaniami i wdrażaniem rozwiązań kryptograficznych oraz technologii z obszaru cyberbezpieczeństwa na potrzeby Sił Zbrojnych RP i polskiej administracji publicznej. Narodowe Centrum Kryptologii jest obecnie jedną z ważniejszych instytucji związanych z bezpieczeństwem państwa, a Wojskowa Akademia Techniczna stanowić będzie zaplecze naukowo-dydaktyczne Centrum. Dzięki współpracy z NCK absolwenci naszej uczelni będą dobrze przygotowani do podejmowania współczesnych wyzwań w zakresie kryptologii, a Siły Zbrojne RP wzmocnione zostaną kadrą oficerską, której zadaniem będzie obrona państwa w cyberprzestrzeni.

Ewa Jankiewicz

Fot. Pexels.com/Marikus Spisze

Wyróżnienia Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii dla naukowców WAT

Dwa zespoły naukowo-badawcze Wydziału Cybernetyki WAT zostały wyróżnione dyplomami uznania przez Polską Izbę Gospodarczą Zaawansowanych Technologii za zdobycie medali na 116 Międzynarodowych Targach Wynalazczości Concours Lépine 2017 w Paryżu. Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii objęła tegoroczne targi honorowym patronatem.

14 lipca br. na walnym zgromadzeniu przewodniczący Rady Izby prof. Jerzy Buzek wręczył prorektorowi ds. rozwoju dr. hab. inż. Lucjanowi Śnieżkowi oraz prof. dr. hab. inż. Zygmuntovi Mierczykowi dyplomy gratulacyjne dla:

- zespołu z Instytutu Matematyki i Kryptologii w składzie: prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki i mgr inż. Kamil Kaczyński za zdobycie brązowego medalu i specjalnego wyróżnienia Europe France Inventeurs, za system steganograficzny wykorzystujący kody trójkowe
- zespołu z Instytutu Systemów Informatycznych w składzie: mjr dr inż. Rafał Kasprzyk, sierż. pchor. inż. Mateusz Dendera, sierż. pchor. inż. Kamil Małysz, sierż. pchor. inż. Piotr Szczepańczyk, za zdobycie srebrnego medalu oraz medalu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Francji, za platformę Manify.

W Targach Wynalazczości wzięło udział ponad 500 wystawców, a opracowane w WAT systemy zostały docenione i zauważone przez służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo mienia i obywateli. System steganograficzny i platforma Manify wzmacniają bezpieczeństwo w sytuacjach zagrożenia terrorystycznego i zarządzania kryzysowego.

System steganograficzny wykorzystujący kody trójkowe pozwala na wytworzenie kanału ukrytej komunikacji z wykorzystaniem otwartych źródeł. Dzięki znacząco poprawionym parametrom system ten cechuje się ponadprzeciętnym poziomem bezpieczeństwa. Sprawia to, że może być on wykorzystany wszędzie tam, gdzie istotne jest nie tylko zapewnienie poufności komunikacji, ale także ukrycie samego faktu jej prowadzenia. Wytworzony system jest szczególnie przydatny w krajach, których wewnętrzne regulacje nie pozwalają na stosowanie rozwiązań kryptograficznych.

Platforma Manify umożliwia efektywną wymianę informacji między właściwymi służbami, organizacjami, użytkownikami końcowymi, zwykłymi ludźmi w sytuacjach kryzysowych. W takich sytuacjach komunikowanie się może być utrudnione w związku z przeciążeniem informacyjnym centrum zarządzania kryzysowego, jak również z powodu przeciążenia sieci komórkowej spowodowanej obecnością dużej liczby osób w obszarze wystąpienia sytuacji kryzysowej. Wyróżniającą zaletą platformy Manify jest możliwość utrzymania komunikacji, również w sytuacji braku sygnału GSM, poprzez tworzenie sieci ad hoc bezpośrednich połączeń między urządzeniami mobilnymi z zainstalowaną aplikacją Manify.

Ewa Jankiewicz

Fot. Archiwum WAT

Innowacyjny antykolizyjny system komunikacji miejskiej z transmisją danych VLC powstanie w WAT

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju podpisało (w dniu 17.07.2017 r.) umowę z Wydziałem Mechatroniki i Lotnictwa WAT na realizację projektu badawczego pt. *Pierwszy na świecie polski inteligentny system antykolizyjny oparty na transmisji danych metodą komunikacji świetlnej VLC przeznaczony do poprawy bezpieczeństwa w transporcie drogowym i kolejowym – TVLC*. Celem projektu jest opracowanie, wykonanie oraz przeprowadzenie testów walidacyjnych zintegrowanego systemu antykolizyjnego dla pojazdów szynowych poruszających się w ruchu miejskim, czyli głównie pojazdów tramwajowych.

Projekt zakłada opracowanie systemu, który zapewni możliwość komunikacji pomiędzy samymi pojazdami (tramwajami) V2V (Vehicle to Vehicle) oraz komunikację pomiędzy pojazdami, a infrastrukturą zewnętrzną I2V (Infrastructure to Vehicle). W systemach VLC (Visible Light Communication) do przekazywania informacji stosuje się źródła światła typu LED wykonane w najnowszych technologiach. *Chcemy stworzyć system autonomiczny, niezależny od sygnałów zewnętrznych, czyli np. od systemów radiowych czy Wi-Fi. Smog elektromagnetyczny powoduje, że są takie miejsca, w których sygnały radiowe nie mogą być odbierane. Komunikacja VLC jest innowacyjną i przyszłościową aplikacją źródeł LED rozwiązującą ten problem – twierdzi kierownik projektu dr hab. inż. Krzysztof Falkowski.* Opracowywany cyfrowy układ identyfikowania kolizji będzie wyposażony w system operacyjny czasu rzeczywistego i technologię zobrazowania informacji na wyświetlaczach przeziernych typu HUD, jako interfejs pomiędzy systemem i operatorem/motorniczym.

Projekt realizowany jest w ramach konsorcjum utworzonego przez WAT i firmę INTECO S.A. z Gliwic. Ta kooperacja jest przykładem odpowiedzi na realne potrzeby rynku: *Do realizacji tego projektu skłonił nas konsorcjant, posiadający patent na lampę, którą chce wdrożyć w szerszym zakresie – zaznacza kierownik projektu, który zwraca też uwagę na dobre wzajemne relacje uczelni z firmą. W INTECO S.A. zatrudnieni są absolwenci Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT. W pewnym stopniu do tego projektu przyczynili się nasi absolwenci. Trzech z nich pracuje obecnie w tej firmie i to właśnie oni pamiętali, do kogo się zwrócić w przypadku różnych nowych po-*

Fundusze Europejskie

mysłów. Ci absolwenci dobrze świadczą o nas, o Akademii. To są owoce wielu lat kształcenia w WAT – dodaje dr hab. inż. K. Falkowski.

Obecnie na rynku krajowym nie ma systemu antykolizyjnego, który byłby zdolny do autonomicznej pracy przy jednoczesnej komunikacji z innymi pojazdami lub układami infrastruktury zewnętrznej. Nie ma również dostępnych systemów komunikacji bezprzewodowej, instalowanych na pojazdach szynowych, wykorzystujących światło widzialne jako nośnik informacji. Powstający w naszej Akademii system będzie innowacyjny nie tylko na rynku krajowym, ale również w skali światowej.

Systemem tym powinny być zainteresowane podmioty działające na dynamicznie rozwijającym się europejskim i polskim rynku tramwajowych przewozów pasażerskich. Będzie on realną odpowiedzią na potrzebę poprawy bezpieczeństwa w ruchu miejskim, pozwalając na zminimalizowanie przyczyn występowania wypadków z udziałem tramwajów. Istnieje bardzo duża szansa na wdrożenie systemu zaraz po jego opracowaniu: *...firma INTECO S.A. jest zainteresowana wykonaniem takiego systemu. INTECO S.A. należy do grupy kapitałowej Newag S.A. – dużej firmy, która działa na rynku komunikacyjnym. W przetargach na nowe pojazdy większość zakładów komunikacyjnych w Warszawie, Łodzi czy Bydgoszczy wymaga wyposażenia pojazdów w systemy antykolizyjne. Te systemy realizowane są w różny sposób. Dominuje wymiana informacji między pojazdami w zakresie fal radiowych, z elementami rozpoznawania obrazu. Nasz system bardzo mocno różni się od innych ze względu na pasywny charakter i niezależność od innych mediów. Pojazd nie tylko ma się zatrzymać, kiedy wykryje przeszkodę, ale również ma odebrać informację z pojazdu poprzedzającego, tak aby jeden pojazd nie najechał na drugi. Ta informacja będzie przekazywana z wykorzystaniem światła białego – podsumowuje dr hab. inż. K. Falkowski.*

Pierwsze badania budowanego systemu z wykorzystaniem pojazdów szynowych przeprowadzane będą we wrześniu w zajezdni tramwajowej w Łodzi. Znajduje się tam pętla o długości 4 km, co pozwala wykonywać testy bez konieczności wyjeżdżania do miasta.

Projekt zakończy się 30.04.2019 r. Finansowany jest ze środków Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020 w osi priorytetowej IV. Zwiększenie potencjału naukowo-badawczego, w ramach Działania 4.1 *Badania naukowe i prace rozwojowe*, Poddziałania 4.1.2 *Regionalne agendy naukowo-badawcze*. Jest jednym z 23 projektów, które otrzymały finansowanie. W konkursie złożono prawie 160 wniosków.

Ewa Jankiewicz

Wręczenie patentów oficerskich i dyplomów ukończenia studiów

Z upoważnienia prezydenta RP rektor-komendant WAT wręczył patenty oficerskie absolwentom Akademii. Po zakończeniu studiów i obronach prac magisterskich podchorążowie mogli dostąpić zaszczytu awansu na pierwszy stopień oficerski.

Patenty oficerskie z rąk rektora-komendanta WAT płk. dr. hab. inż. Tadeusza Szczurka, na podstawie rozporządzenia prezydenta RP, w obecności kierownictwa uczelni, na uroczystej zbiórce w dniu 8 sierpnia br., otrzymało 165 podchorążych (w tym 25 kobiet). Na podstawie decyzji Ministra Obrony Narodowej rektor-komendant WAT nadał również 42 absolwentom Odznakę Sprawności Fizycznej.

Wręczeniu awansów na stopień podporucznika Wojska Polskiego towarzyszyło wręczenie przez dziekanów wydziałów akademickich WAT dyplomów ukończenia studiów, nagród i wyróżnień.

Nagrodą specjalną Szefa Służb Technicznych Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych dla „Najlepszego absolwenta specjalności uzbrojenie i elektronika” został wyróżniony sierż. pchor. Hubert Ławniczak.

Wśród naszych absolwentów znaleźli się honorowi dawcy krwi. Dziewięciu z nich zostało wyróżnionych przez rektora-komendanta WAT za oddanie największej ilości krwi.

Zgodnie z tradycją Wojskowej Akademii Technicznej, do *Księgi Pamięci* wpisali się prymusi wydziałów akademickich, sierżanci podchorążowie: Tomasz Cabała (WCY), Julia Kujawa (WEL), Bartłomiej Turczyn (WIG), Adrian Lewicki (WME), Tomasz Kuliga (WML) i Monika Kuligowska (WTC).

Na zakończenie uroczystości głos zabrał rektor-komendant WAT, który powiedział: *Drodzy absolwenci, [...] możecie czuć się dumni, że udało Wam się ukończyć tak trudne studia. [...] Ukończyli je Ci najbardziej wytrwali, najbardziej pracowici i Ci, którzy mieli w życiu trochę szczęścia, z całego serca Wam tego gratuluję. Rektor podziękował dziekanom i całej kadrze naukowo-dydaktycznej: ... byliście z nimi przez pięć lat i jesteście w chwili wręczenia dyplomów. [...] To jest wielki wysiłek, jaki kadra wydziałów*

wkłada w wykształcenie naszego absolwenta, magistra inżyniera. Rektor podziękował również dowódcom i wychowawcom, którzy wspólnie przyczynili się do ukształtowania charakterów naszych absolwentów.

Czeka Was kolejny etap służby, kolejne wyzwania. Zaczynacie w jednostkach wojskowych, niektórzy w jednostkach centralnych, czy w Wojskowej Akademii Technicznej. Będzie to dla Was nowa rzeczywistość, w której musicie się odnaleźć, dostosować, przygotować do kolejnych zadań. Jestem przekonany, że Wojskowa Akademia Techniczna dobrze Was wychowała i solidnie przygotowała do dalszej służby – podsumował rektor-komendant WAT, życząc wszystkim absolwentom

udanego odpoczynku przed objęciem pierwszych stanowisk pracy oraz żołnierskiego szczęścia w dalszej karierze zawodowej.

Uroczysta msza święta w intencji absolwentów oraz kadry naukowo-dydaktycznej Akademii została odprawiona 9 sierpnia o godz. 16.30 w kościele pw. M.B. Ostrobramskiej na warszawskim Boernerowie.

Ewa Jankiewicz

...Jestem przekonany, że Wojskowa Akademia Techniczna dobrze Was wychowała i solidnie przygotowała do dalszej służby...

Fot. Pixabay/Caranfinwen

Fot. Grzegorz Rosiński

Prymusi 2017¹

sierż. pchor. Bartłomiej Turczyn – prymus Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji

Studia na kierunku geodezja i kartografia ukończył uzyskując najwyższą średnią – 4,65. Pracę magisterską nt.: *Badanie wpływu asymilacji danych pomiarowych na prognozy modelu mezoskalowego WRF* obronił na ocenę bardzo dobrą. Uzyskał Wojskową Odznakę Sprawności Fizycznej

sierż. pchor. Adrian Lewicki – prymus Wydziału Mechanicznego

Studia na kierunku mechanika i budowa maszyn ukończył uzyskując najwyższą średnią spośród absolwentów Wydziału Mechanicznego – 4,51. Pracę magisterską nt.: *Ochrona załóg wozów bojowych w czasie realizacji misji* obronił na ocenę bardzo dobrą. Dodatkowe osiągnięcia:

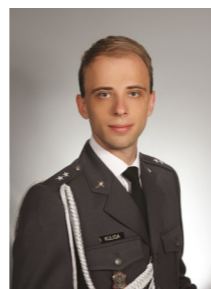
- 3 miejsce (drużynowo) w V memoriale im. gen. W. Potasińskiego
- członkostwo w Kompanii Honorowej WAT
- członkostwo w organizacji studenckiej „Woda-Ląd-Powietrze”
- Współautor referatu nt. *Środowisko wielorodzielczej i wieloagentowej symulacji rozszerzonej działań bojowych* na XXIII Warsztaty Naukowe PTSK w Zakopanem
- Wojskowa Odznaka Sprawności Fizycznej

sierż. pchor. Tomasz Kuliga – prymus Mechatroniki i Lotnictwa

Ukończył studia na kierunku lotnictwo i kosmonautyka, uzyskując (ze średnią 4,49) najwyższą lokatę spośród absolwentów wydziału. Pracę magisterską nt.: *Projekt wstępny zespołu napędowego rakiety nośnej satelity systemu nawigacji* obronił na ocenę bardzo dobrą. Dodatkowe osiągnięcia:

- podczas rekrutacji do WAT uzyskał drugą lokatę w Akademii
- uzyskał uprawnienia pilota szybowcowego w Aeroklubie Podkarpackim
- wyróżniany tytułem „Wzorowy Podchorąży”

sierż. pchor. Julia Kujawa – prymus Wydziału Elektroniki

Ukończyła studia na kierunku elektronika i telekomunikacja ze średnią 4,32. Pracę magisterską nt.: *Projekt stanowiska laboratoryjnego do badania dokładności określania miejsca położenia statku powietrznego* obroniła na ocenę bardzo dobrą. Dodatkowe osiągnięcia:

- autorka referatu nt. *Projekt nawigacji statku powietrznego oparty na wybranych systemach radionawigacyjnych* prezentowanego na Konferencji SECON'2017
- wyróżniona tytułem „Wzorowy Podchorąży”

sierż. pchor. Monika Kuligowska – prymus Wydziału Nowych Technologii i Chemii

Ukończyła studia na kierunku chemia, uzyskując najwyższą lokatę spośród absolwentów Wydziału Nowych Technologii i Chemii – średnia 4,25. Pracę magisterską nt.: *Badanie dyfuzji par związków chemicznych o niskiej lotności w powietrzu* obroniła na ocenę bardzo dobrą. Dodatkowe osiągnięcia:

- trzykrotna, a zarazem aktualna mistrzyni Wojska Polskiego w szachach
- zdobywczyni I miejsca w kategorii kobiet w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w szachach błyskawicznych
- zdobywczyni IV miejsce w Mistrzostwach Polski Administracji Rządowej w kategorii kobiet w szachach szybkich
- uzyskała Wojskową Odznakę Sprawności Fizycznej

sierż. pchor. Tomasz Cabała – prymus Wydziału Cybernetyki

Ukończył studia na kierunku informatyka, uzyskując najwyższą lokatę spośród absolwentów Wydziału Cybernetyki ze średnią 4,23. Pracę magisterską nt.: *Aplikacja wyznaczająca krotność punktu na krzywej eliptycznej zdefiniowanej nad ciałem $GF(2^m)$ z normalizacji NIST* obronił na ocenę bardzo dobrą.

oprac. **Hubert Kaźmierski**

Absolwenci WAT podporucznikami

Kolejny rocznik absolwentów opuścił Wojskową Akademię Techniczną, dołączając do korpusu oficerów Wojska Polskiego. W czwartek, 10 sierpnia br. na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie I zastępca szefa Sztabu Generalnego gen. broni Michał Sikora oraz zastępca szefa Sztabu Generalnego gen. bryg. Jan Dziedzic uroczystie promowali na pierwszy stopień oficerski – podporucznika, 165 podchorążych Wojskowej Akademii Technicznej. Wśród nowo promowanych oficerów znalazło się 25 pań, dzisiaj już podporuczników WP.

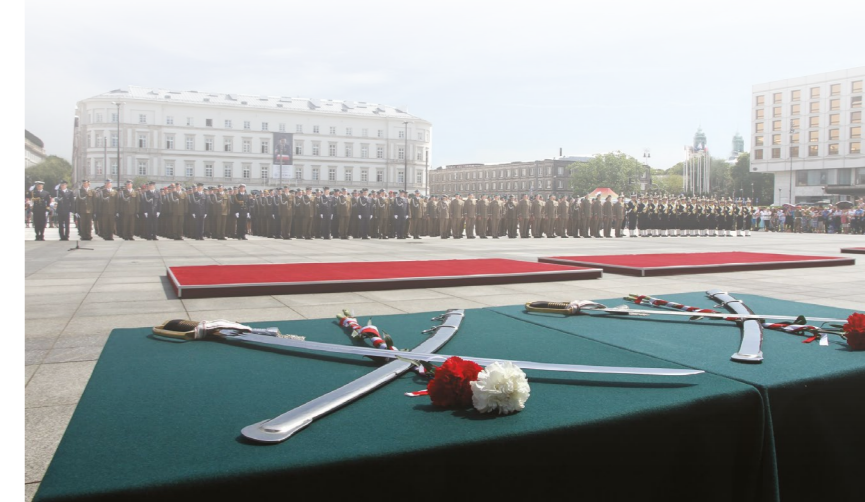
Zgodnie z potrzebami Ministerstwa Obrony Narodowej, w tym roku najwięcej oficerów wzmocniło korpusy osobowe:

- sił powietrznych – 45 oficerów
- łączności i informatyki – 35 oficerów
- logistyki – 33 oficerów.
-

Wśród promowanych byli również oficerowie pozostałych korpusów:

- przeciwlotniczego – 15
- wojsk lądowych – 12
- kryptologii i cyberbezpieczeństwa – 8
- rozpoznania i walki elektronicznej – 6
- obrony przed bronią masowego rażenia – 4
- żandarmerii wojskowej – 4
- ogólnym – 2
- inżynierii wojskowej – 1.

Na uroczystość promocji przybyli: minister obrony narodowej Antoni Macierewicz, podsekretarz stanu w MON prof. dr hab. Wojciech Fałkowski, podsekretarz stanu w MON Bartłomiej Grabski, przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej senator Jarosław Rusiecki, I z-ca szefa Sztabu Generalnego gen. broni Michał Sikora, z-ca szefa Sztabu Generalnego gen. bryg. Jan Dziedzic, dowódca Garnizonu Warszawa gen. bryg. Robert

Głęb, reprezentujący Dowódcę Generalnego RSZ gen. bryg. pil. Mirosław Jemielniak, dyrektor Departamentu Wojskowej Służby Zdrowia gen. bryg. Stanisław Żmuda, z-ca szefa Sztabu DORSZ gen. bryg. Andrzej Tuz, dyrektor Departamentu Kadr MON Radosław Peterman, dyrektor Departamentu Edukacji, Kultury i Dziedzictwa MON Sławomir Frątczak, z-ca komendanta głównego Straży Pożarnej nadbryg. Marek Jasiński, doradca Prezydenta RP prof. Andrzej Zybertowicz, rektorzy zaprzyjaźnionych uczelni, były rektor-komendant WAT prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, Biskup Polowy WP JE biskup gen. bryg. dr Józef Guzdek, Naczelny Kapelan Duszpasterstwa Ewangelickiego JE biskup płk Mirosław Wola, przedstawiciel Prawosławnego Ordynariusza WP ks. płk Aleksander Konachowicz, przedstawiciele: MON i instytucji centralnych resortu, ABW, SWW, ŻW, instytutów naukowo-badawczych, centrów szkolenia i wojskowych zakładów uzbrojenia, Policji i Straży Pożarnej, związków zawodowych i stowarzyszeń kombatanckich oraz liczne grono przyjaciół WAT.

Zwracając się do uczestników uroczystości, rektor-komendant WAT płk dr hab. inż. Tadeusz Szczurek powiedział: ...*Promocja na pierwszy stopień oficerski* –

¹ Więcej informacji w wakacyjnym wydaniu specjalnym „Głos Akademickiego”

podporucznika Wojska Polskiego, to przełomowy moment w Waszym życiu Panie i Panowie Oficerowie. To ważna i wzruszająca chwila dla Waszych rodzin, ale również i dla nas: Waszych dowódców, nauczycieli i wychowawców. Dzień promocji oficerskiej to również ważne wydarzenie dla Sił Zbrojnych, ponieważ zyskują nową kadrę doskonale wykształconych podporuczników-inżynierów. [...] Za chwilę dostąpię zaszczytu otrzymania oficerskich gwiazdek i złożycie oficerskie ślubowanie, zobowiązując się do wiernej służby Ojczyźnie. Stanie się to w miejscu szczególnie dla każdego Polaka – w sercu Polski – przed Grobem Nieznanego Żołnierza, gdzie naród oddaje hołd wszystkim żołnierzom poległym w walce o wolność i niepodległość. Od niedawna również tym, o których chciano zapomnieć – Żołnierzom Niezłomnym.

Rektor-komendant WAT zwrócił uwagę na rosnące wymagania związane z postępem technologicznym: ...Obecnie o powodzeniu na polu walki coraz częściej decyduje umiejętne wykorzystanie zaawansowanych technologicznie systemów uzbrojenia i dowodzenia. Nowe technologie wymagają od ludzi nowych umiejętności. To wiedza i kwalifikacje są dziś głównym motorem napędowym postępu i rozwoju.

[...] Podporucznik magister inżynier – to brzmi dumnie. Kończąc trudne i wymagające poświęcenia studia w pełni zasłużyliście, na to, aby tę dumę odczuwać. Wierzę, że sprostacie powierzonym Wam obowiązkom i nie zawiedziecie pokładanych w Was nadziei. Życzę Wam wszystkim, aby służba wojskowa dawała Wam satysfakcję z dobrze spełnionego obowiązku wobec Ojczyzny. Niech Was nie opuszcza zdrowie i żołnierskie szczęście – zakończył rektor-komendant WAT.

Po odczytaniu postanowienia prezydenta RP, tegoroczny prymas promocji WAT ppor. Bartłomiej Turczyn z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji, jako pierwszy usłyszał, wypowiedzianą przez gen. broni Michała Sikorę, formułę: *W imieniu prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, mianuję Pana podporucznikiem Wojska Polskiego.* Za ukończenie studiów z wyróżnieniem (ze średnią ocen 4,65) i uzyskanie I lokaty, prezydent RP nagroził go bronią białą. Za drugą lokatę i ukończenie studiów z wyróżnieniem (ze średnią ocen 4,51) ppor. Adrian Lewicki z Wydziału Mechanicznego otrzymał od ministra obrony narodowej nagrodę rzeczową. Nagrodę za III lokatę ufundowaną przez rektora-komendanta WAT za ukończenie studiów z wyróżnieniem (ze średnią ocen 4,50) odebrał ppor. Mateusz Oszczypta z Wydziału Mechanicznego.

Zgodnie z tradycją Wojskowej Akademii Technicznej nowo promowani oficerowie odśpiewali *Hymn do miłości Ojczyzny*, napisany w 1774 roku przez Ignacego Krasickiego. Jego odśpiewanie jest elementem kulturowania w WAT tradycji Szkoły Rycerskiej założonej przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w 1765 r.

Duszpasterskiego błogosławieństwa nowo promowanym oficerom WP udzielili: Biskup Polowy WP JE gen. bryg. dr Józef Guzdek, Ewangelicki Biskup Polowy JE biskup płk Mirosław Wola oraz przedstawiciel Prawosławnego Ordynariusza WP ks. płk Aleksander Konachowicz.

Minister Antoni Macierewicz zwracając się do nowo promowanych oficerów, absolwentów WAT powiedział, że polska armia staje przed nowymi wyzwaniami. [...] Takimi, wobec których potrzebujemy najodważniejszych z odważnych i najmądrzejszych z mądrych, takich właśnie, jak

Wy. Minister podkreślił, że nowo promowani oficerowie dołączają do ...elity elit, jaką jest kadra oficerska Wojska Polskiego. [...] To dzień szczególnie dla Was, radosny, tak jak radosny jest dla polskiej armii. Stajecie się elitą armii polskiej, będziecie ją współkształtowali i odradzali, będziecie ją na nowo tworzyli – mówił szef MON. Podkreślił, że armia jest największym i jedynym gwarantem bezpieczeństwa narodu polskiego, jej siła i wytrwałość daje gwarancję bezpieczeństwa. [...] *dobro Polski, narodu polskiego, dobro Polaków, ich obrona i bezpieczeństwo, jest najwyższym prawem armii polskiej.*

Szef MON pogratulował absolwentom i rektorowi-komendantowi WAT płk. dr. hab. inż. Tadeuszowi Szczurkowi, mówiąc: *Gratulując Wam dzisiaj chcę pogratulować jeszcze serdecznie komuś szczególnie. Ukończyliście tak wspaniale jedną z najlepszych, jeśli nie najlepszą wyższą szkołę oficerską, ale ukończyliście ją pod ręką jednego z najlepszych, jeżeli nie najlepszego komendanta-rektora, Pana Komendanta płk. Szczurka i Jemu chcę podziękować, a na Jego ręce całej kadrze [...], bo bez ich wysiłku, ich pracy, ich odwagi i ich patriotyzmu zapewne nie byłoby możliwe byście dzisiaj tutaj stali z taką dumą, z taką pewnością swojej misji, z taką wiarą, że będziecie dobrze spełniali obowiązki żołnierza polskiego.*

Za otrzymane nominacje podziękował, występujący w imieniu nowo promowanych, prymas WAT ppor. Bartłomiej Turczyn: ...przed kilkoma laty wypowiedzieliśmy słowa „Roty Przysięgi Wojskowej”, dziś otwiera się kolejny etap naszego żołnierskiego życia. Marzyliśmy o tym dniu. [...] Nasz sukces nie byłby możliwy bez wspaniałej kadry dowódczej i naukowo-dydaktycznej. Dziękujemy Wam za poświęcenie i trud włożony w przygotowanie nas do pełnienia służby w korpusie oficerskim. Nie zapominamy o naszych rodzicach i bliskich. [...] Słowa podziękowania kierujemy do Panów Generałów za dokonanie aktów promocji. [...] Naszym duszpasterzom dziękujemy za udzielenie błogosławieństwa.

Promocję zakończyło złożenie wieńca na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza i defilada pododdziałów, którą prowadził dowódca uroczystości ppłk Dariusz Kania.

Defilada, jak zwykle, wzbudziła gromki zachwyt i oklaski rodzin, bliskich i warszawiaków, którzy, jak co roku, licznie przybyli na plac Marszałka Piłsudskiego.

W przeddzień promocji odbyła się w kościele pw. M.B. Ostrobramskiej na warszawskim Boernerowie uroczysta Msza Święta w intencji absolwentów oraz kadry naukowo-dydaktycznej Akademii, celebrowana przez Biskupa Polowego WP JE gen. bryg. dr. Józefa Guzdkę. W swoim przesłaniu do nowo promowanych oficerów ksiądz Biskup powiedział: ...składam wyrazy szacunku dla Waszej determinacji i konsekwentnego dążenia do celu. Te cnoty stanowią fundament, na którym zbudowaliście Wasze dziś i będziecie budować Wasze jutro. [...] Zostaną Wam powierzone zadania i zostaną Wam powierzeni ludzie, szanujcie ludzi. [...] Życzę Wam, byście byli ludźmi mądrymi, pisali historie ludzi mądrych, pomagali pisać takie historie tym, którzy będą pod Waszą komendą. [...] Życzę Wam, Droga Młodości, mądrości. Wszystko inne jest dodatkiem...

Ewa Jankiewicz

Fot. Grzegorz Rosiński, Alicja Karwowska

Fot. Grzegorz Rosiński, Alicja Karwowska

działania na polu walki. Ćwiczenia na poligonie, strzelanie, szkolenie medyczne, ale także poznawanie wojskowych regulaminów i nauka maszerowania – tego wszystkiego uczą się rekruci Wojskowej Akademii Technicznej Umiejętności, które posiadają zostaną zweryfikowane podczas egzaminu końcowego.

Rekruci na poligonie

Tzw. unitarka to pierwszy, obowiązkowy etap kształcenia wojskowego na uczelni, trwa 6 tygodni i kończy się przysięgą wojskową. Jej główny cel to wdrożenie nowo wcielonych żołnierzy do służby wojskowej i opanowanie przez nich podstawowych czynności żołnierskich – tłumaczy płk Piotr Kurzyk, szef Oddziału Organizacyjno-Szkoleniowego – zastępca prorektora ds. wojskowych WAT. Uczymy rekrutów specyfiki służby wojskowej, obowiązujących zasad, praw i obowiązków.

Szkolenie jest intensywne, po jego zakończeniu żołnierz będzie wiedział,

jak prawidłowo zachować się w obliczu różnych zagrożeń na polu walki (np. chemicznych czy podczas ataku artyleryjskiego), nauczy się posługiwania bronią osobistą, zasad udzielania pierwszej pomocy. Podczas całego okresu szkolenia dbamy także o kształtowanie postaw patriotycznych naszych studentów. W skrócie – pomagamy w zdobyciu niezbędnej wiedzy i umiejętności, które podchorążowie będą wykorzystywali najpierw podczas studiowania w WAT, a później w dalszej karierze wojskowej – dodaje płk Kurzyk.

Podczas szkolenia duży nacisk kładziony jest na sprawność fizyczną i ćwiczenia praktyczne, podchorążowie większość czasu spędzają na poligonie i strzelniczy, wykładów i teorii jest stosunkowo niewiele. W czasie następnych pięciu lat studiów, oprócz przedmiotów politechnicznych, studenci wojskowi będą w ramach tzw. modułu oficerskiego przechodzić kolejne etapy kształcenia wojskowego.

To dopiero początek przygody z wojskiem. Przed studentami-podchorążymi Wojskowej Akademii Technicznej jeszcze wiele zmagania, nie tylko wojskowych, ale również związanych z wymagającymi studiami. Ci, którzy pokażą wolę walki i dotrwią do końca studiów, zostaną promowani na oficerów Wojska Polskiego, tak jak ich starsi koledzy, czego im serdecznie życzymy.

Zespół prasowy WAT

Fot. Grzegorz Rosiński, Sławomir Szczepański, Sebastian Jurek

Wręczenie broni podchorążym

Na uroczystym apelu, który odbył się 21 sierpnia na placu musztry, nowo wcieleni podchorążowie Wojskowej Akademii Technicznej otrzymali pierwszą służbową broń.

Meldunek o gotowości do uroczystego wręczenia broni kandydatom na żołnierzy zawodowych złożył rektorowi-komendantowi WAT płk. dr. hab. inż. Tadeuszowi Szczurkowi zastępca prorektora ds. wojskowych płk Piotr Kurzyk.

Po dokonaniu przeglądu pododdziałów, podniesieniu flagi RP i odegraniu hymnu państwowego rektor-komendant WAT zwrócił się do 616 kandydatów na żołnierzy zawodowych: *...rozpoczynacie dzisiaj pięcioletni okres służby wojskowej i jednocześnie trudnych studiów technicznych w naszej uczelni. Macie za sobą równie trudny czas, bo przecież wszyscy zdaliście z wysokimi wynikami egzamin dojrzałości i dzięki temu mieliście szansę dostać się do najlepszej uczelni wojskowej, uczelni elitarnej, która zapewni Wam doskonałe wykształcenie oraz ukształtowanie Waszych charakterów. [...] Dzisiaj, kiedy na polu walki wymagana jest umiejętność używania jak najbardziej rozwiniętej techniki, kiedy armia jest utecniczona, kiedy armia jest z informatyzowana, ta wiedza inżynierska, którą zdobędziecie w czasie studiów będzie Wam niezbędna...*

Odnosząc się do aktu wręczenia broni płk dr. hab. inż. Tadeusz Szczurek zwrócił uwagę na jej szczególną symbolikę: *...za chwilę otrzymacie broń strzelecką, ale to nie tylko ta broń będzie Wam towarzyszyła w Waszej przyszłej służbie. Broń, którą otrzymacie to wielkie zobowiązanie. Polski podatnik i polskie społeczeństwo składa wielką daninę na obronność państwa i zawiera Wam tę obronność, dlatego też powinniście pieczołowicie o nią dbać, doskonale się nią posługiwać, żeby w razie potrzeby stanąć w obronie naszej Ojczyzny.*

Następnie o zabranie głosu rektor-komendant WAT poprosił księdza kapelana WAT mjr. dr. Ireneusza Birusia, który powiedział o udziale Kościoła w życiu społeczności akademickiej i zapewnieniu duchowego wsparcia kandydatom na żołnierzy zawodowych.

Najlepsi podchorążowie, którzy w procesie rekrutacji uzyskali najwyższe wyniki odebrali broń z rąk rektora-komendanta płk. dr. hab. inż. Tadeusza Szczurka.

W obecności Kompanii Honorowej pod dowództwem por. Grzegorza Sowika, ze Sztandarem Wojskowej Akademii Technicznej, zaszczytu tego dostąpili:

- pchor. Sebastian Tatko z Wydziału Elektroniki – 104 punkty rankingowe
- pchor. Karol Dębowski z Wydziału Mechanicznego – 103 punkty rankingowe
- pchor. Patryk Golis z Wydziału Cybernetyki – 103 punkty rankingowe
- pchor. Igor Jatczak z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa – 103 punkty rankingowe
- pchor. Mateusz Klik z Wydziału Logistyki – 102 punkty rankingowe
- pchor. Karol Woźnicki z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji – 94 punkty rankingowe
- pchor. Mateusz Filipow z Wydziału Nowych Technologii i Chemii – 91 punktów rankingowych.

Pozostali żołnierze otrzymali broń oraz książeczki wojskowe z rąk dowódców kompanii w pododdziałach.

Na zakończenie uroczystości kandydaci na żołnierzy zawodowych usłyszeli pieśń reprezentacyjną Wojska Polskiego *My, Pierwsza Brygada*, która od dzisiaj będzie towarzyszyć doniosłym chwilom na ich żołnierskiej drodze.

Ewa Jankiewicz

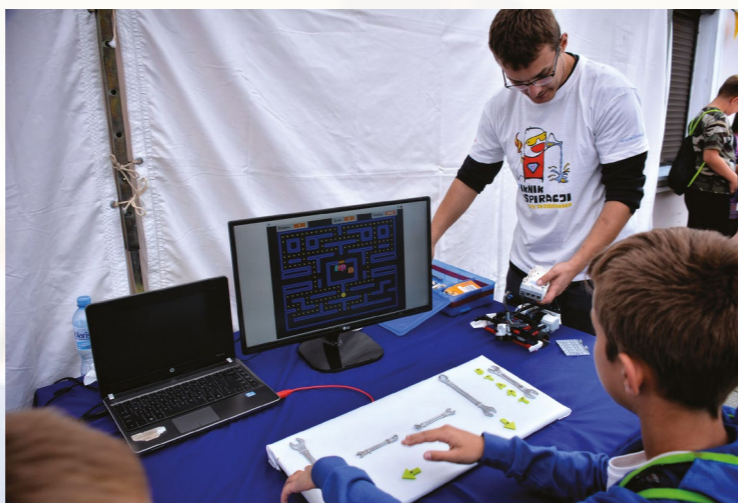

Piknik Inspiracji nad Małym Jeziorakiem

Tegoroczny Piknik Inspiracji odbył się w Iławie (16 września br.) pod hasłem *Pasje od kuchni*. Ideą pikniku jest popularyzacja wiedzy z dziedzin przyrodniczo-technicznych oraz nauka poprzez zabawę. Wojskową Akademię Techniczną reprezentowało Koło Naukowe Studentów Inżynierii Materiałowej przy wsparciu przedstawiciela Działu Spraw Studenckich.

Nasi studenci prezentowali możliwości druku 3D. Przy stanowisku naszego koła dzieci i ich rodzice mieli możliwość obejrzenia przykładowych elementów wykonanych z tworzyw sztucznych i metali. Dodatkowo prezentowany był sposób działania drukarki 3D oraz możliwość obserwacji procesu w czasie rzeczywistym – na miejscu uruchomiono drukarkę Zortrax M200. Pokaz odbywał się w ramach strefy „Ziemia”, w której znajdowało się nasze stanowisko. Podczas zorganizowanych przez Koło Inżynierii Materiałowej konkursów, dzieci mogły otrzymać drukowane różnokolorowe żabki (służące jako zakładki do książek) oraz koniczynki na szczęście. Całość cieszyła się dużym zainteresowaniem ze strony odwiedzających osób – potwierdzone radosnymi uśmiechami najmłodszych uczestników. Piknik został zakończony zabawą z finalistą Mam Talent i spektakularnymi pokazami hydrodrzutowymi na Małym Jezioraku oraz panelem dyskusyjnym przy wspólnym grillowaniu. Pewne jest to, że WAT-u nie może tam zabraknąć za rok!

Autor: Justyna Aniszewska

Fot. UM Iława

Pożegnanie z uczelnią

W najbliższy czwartek, 28 września, z naszą Alma Mater pożegnają się jej zasłużeni wieloletni współpracownicy – naukowcy, dydaktycy, którzy na Wydziale Elektroniki wykształcili wielu inżynierów (także w stopniu doktora): Bogusław Smólski oraz Marek Amanowicz.

Gen. bryg. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Bogusław Smólski (ur. 20 maja 1947 r. w Raciborzu) jest profesorem zwyczajnym w dyscyplinie naukowej telekomunikacja. Specjalista w zakresie elektroniki mikrofalowej, interferometrii, techniki mikrofalowej oraz techniki urządzeń radarowych.

Absolwent Wydziału Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej z 1970 r. W styczniu 1973 r., po odbyciu praktyki dydaktycznej w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze, rozpoczął pracę jako nauczyciel akademicki w WAT. Wypromował wielu absolwentów Wydziału Elektroniki WAT. W 1977 r. uzyskał stopień naukowy doktora, a w 1981 r. stopień doktora honoris causa na Wydziale Elektroniki WAT.

W 1992 r. z rąk Prezydenta RP otrzymał tytuł profesora nauk technicznych.

W 1997 r. awansowany do stopnia generała brygady.

W latach 1985–1993 komendant – dziekan Wydziału Elektroniki WAT, od 2003 do 2007 r. rektor Wojskowej Akademii Technicznej.

Od 1983 r. jest członkiem Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk. Od 1990 do 1993 r. doradca Ministra Łączności. W latach 1994–2000 członek Komisji Badań Stosowanych Komitetu Badań Naukowych a od 2001 do 2002 r. członek Rady Telekomunikacji.

W latach 1993–2003 zajmował w Ministerstwie Obrony Narodowej stanowiska kierownicze związane z zarządzaniem procesem badań naukowych oraz prac rozwojowych i wdrożeniowych na rzecz obronności państwa, pełniąc m.in. funkcję dyrektora Departamentu Rozwoju i Wdrożeń MON i Rady Ministra ON. W tym okresie utrzymywał ścisły kontakt ze swoją Alma Mater, będąc aktywnym członkiem Rady Wydziału Elektroniki i Senatu WAT. Uczestniczył w procesie reformowania wyższego szkolnictwa wojskowego, był gorącym orędownikiem powstania nowej Ustawy z dnia 27 lutego 2003 r. o utworzeniu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego, przekształcającej WAT w uczelnię wojskowo-cywilną.

Od 1982 r. współorganizator oraz członek Komitetu Naukowego International Conference on Microwaves MICON. Od 2003 r. członek Komitetu Programowego European Radar Conference EuRAD.

Od 1993 r. członek (w latach 1993–1995 wiceprzewodniczący) Polskiego Oddziału AP/AES the Institute of Electrical and Electronics Engineers.

Od 1995 r. członek, a od 2001 do 2006 r. przewodniczący Rady Dyrektorów Polskiego Oddziału Armed Forces Communications and Electronics Association.

Fot. Archiwum prywatne prof. Bogusława Smólskiego

W latach 1996–1998 członek Rady Agencji Techniki i Technologii.

W latach 2003–2007 będąc rektorem WAT wniósł niezaprzeczalny wkład w wprowadzenie uczelni z głębokiego kryzysu finansowego i wizerunkowego, niedopuszczenie do likwidacji uczelni, wznowienie kształcenia w niej kandydatów na żołnierzy zawodowych, odbudowę jej prestiżu i stworzenie warunków do realnej przemiany w nowoczesną, prowadzącą zaawansowane badania naukowe uczelnię politechniczną, podległą MON a jednocześnie otwartą na kształcenie szerokich rzesz studentów cywilnych i przemiany zachodzące w polskim i europejskim szkolnictwie wyższym.

W 2007 r. pełnomocnik ministra obrony narodowej ds. reformy szkolnictwa wojskowego oraz członek Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

W latach 2007–2010 członek Zespołu do spraw Nagród Prezesa Rady Ministrów RP.

Członek wielu Rad Naukowych m.in. Instytutu Łączności, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, OBRUM Gliwice, Centrum Techniki Morskiej, Wojskowego Instytutu Łączności i Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji (od 2003 do 2007 r. jej przewodniczący).

W latach 2004–2007 członek Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP), a od 2005 do 2007 r. przewodniczący Komisji Nauki KRASP. W latach 2004–2007 przewodniczył Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Wojskowych.

Współorganizator i koordynator Konsorcjum Polskiej Platformy Technologicznej Systemów Bezpieczeństwa oraz przewodniczący Zespołu Naukowo-Przemysłowego Rady Uzbrojenia MON do 2007 r.

Od lipca 2007 r. do grudnia 2010 r. organizator a następnie pierwszy dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Członek Kapituły Rankingu Szkół Wyższych Perspektywy. Członek Kapituły Klubu Polska 2025+ przy Związku Banków Polskich.

Od 2012 r. członek Rady Wykonawczej Stowarzyszenia Euro-Atlantyckiego a od 2017r. Kanclerz Akademii Euro-Atlantyckiej SEA.

Od 2013 do 2016 r. przewodniczący Rady Naukowo-Doradczej PIT-RADWAR S.A.

W 2015 r. wybrany Przewodniczącym Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk.

Jest autorem lub współautorem 5 podręczników akademickich, około 100 artykułów i referatów naukowych

oraz 8 patentów. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się m.in. wokół zagadnień związanych z analizą i syntezą systemów odbiorczych minimalizujących czas wykrycia i detekcji sygnałów w szerokich wielooktaowych pasmach częstotliwości, wykorzystywanych we współczesnych radarach. Jest jednym z prekursorów prac w kraju nad opracowaniem oryginalnych struktur szerokopasmowych mikrofalowych dyskryminatorów fazy i dyskryminatorów częstotliwości wykorzystywanych w systemach wykrywania pojedynczych sygnałów radarowych.

Prof. dr hab. inż. Marek Amanowicz (ur. 11 listopada 1946 r. w Łodzi) jest profesorem zwyczajnym w dyscyplinie nauk technicznych (postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 maja 2001 r.). Obszary zainteresowań zawodowych prof. Amanowicza to Inżynieria systemów, bezpieczeństwo systemów informacyjnych, sterowanie ruchem w sieciach teleinformatycznych, sieci definiowane programowo, sieci mobilne i sensorowe, modelowanie i symulacja systemów teleinformatycznych.

Pracę w Wojskowej Akademii Technicznej rozpoczął (po zakończeniu studiów i odbyciu praktyki wojskowej w batalionie łączności) w 1973 r., kolejno zajmując stanowiska: asystenta, adiunkta, szefa Instytut Systemów Telekomunikacji WAT (w latach 1990–1993), dziekana Wydziału Elektroniki (1993–1996 r.) i prorektora ds. naukowych (1996–2002 r.).

W 2002 r. przeszedł do rezerwy (w stopniu pułkownika), kontynuując – na stanowisku profesora zwyczajnego na Wydziale Elektroniki – pracę w WAT, gdzie zawsze aktywnie uczestniczył w realizacji procesu dydaktycznego, prowadząc (także po angielsku) zajęcia z wielu przedmiotów. Wygłaszał również wykłady w uczelniach i ośrodkach kształcenia w kraju i za granicą, gdzie –

pomimo intensywnej pracy dydaktycznej w Wojskowej Akademii Technicznej – zdobywał doświadczenia naukowe (w Belgii, Szwecji, USA, Niemczech i pracując dla NATO).

Był opiekunem grup szkoleniowych oraz studentów realizujących indywidualny tok nauki. Wypromował wielu inżynierów, magistrów inżynierów oraz 14 doktorów nauk technicznych.

Od 1981 r. kierował ponad 30 zespołami pracami naukowo-badawczymi (polskimi i zagranicznymi) oraz brał udział w realizacji 18 prac badawczych – wyniki wie-

Jest promotorem 9 zakończonych przewodów doktorskich, recenzentem wielu rozpraw doktorskich, habilitacyjnych oraz wniosków o nadanie tytułu profesora.

Wieloletni członek Rady Wydziału Elektroniki i Senatu Wojskowej Akademii Technicznej.

Odnaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, belgijskim Krzyżem Kawalerskim Merite de L'Invention, złotym medalem *Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny*, złotym medalem *Za zasługi dla obronności kraju*, Medalem Euro-Atlantyckim, Medalem Honorowym Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów im. Tadeusza Sendzimira oraz wieloma medalami resortowymi.

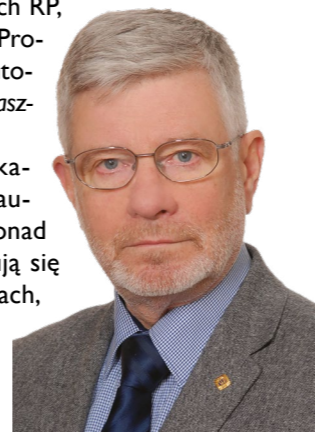
lu z nich wdrażano w siłach zbrojnych RP, NATO oraz gospodarce narodowej. Profesor Marek Amanowicz jest współautorem patentu *Mikropaskowa antena zwłaszcza dla telefonii komórkowej*.

Imponująca jest liczba publikacji, których prof. Amanowicz jest autorem (lub współautorem) – to ponad 250 pozycji, wśród których znajdują się monografie, rozdziały w monografiach, książki i skrypty, publikacje w czasopiśmie (także z listy A i B), publikacje w materiałach konferencji międzynarodowych indeksowanych w WoS i Scopus i innych konferencji międzynarodowych oraz krajowych.

Pan Profesor dał się także poznać jako doskonały organizator krajowych i międzynarodowych konferencji, sympozjów i paneli naukowych. Zasiada także w II Komitetach i Radach Naukowych, jest założycielem polskiego oddziału międzynarodowego Stowarzyszenia Armed Forces Communications and Electronics Association (AFCEA) i od początku jego istnienia członkiem jego władz.

W uznaniu swoich zasług prof. Marek Amanowicz otrzymał wiele odznaczeń państwowych i resortowych, nagród, tytułów i odznak, m.in. Złoty Krzyż Zasługi (1987 r.), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1994 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1995 r.), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2002 r.), 9 Nagród Rektora WAT, nagrody resortowe i stowarzyszeniowe, tytuł *Zasłużony Nauczyciel Akademicki* (1993 r.), złoty medal *Za zasługi dla WAT* (2002 r.), wpis do *Złotej Księgi Dokonań Wojskowej Akademii Technicznej* i wiele innych. Hobby: kino, teatr, sport.

Oprac. Hubert Kaźmierski

Fot. Archiwum prywatne prof. Marka Amanowicza

Pożegnanie z mundurem (luty 2002 r.)

Gotowi do STARTu? Start! – rusza konkurs o prestiżowe stypendia FNP

Do 31 października br. młodzi naukowcy z całej Polski mogą ubiegać się o prestiżowe stypendium START przyznawane przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej.

Program START jest największym i najstarszym w Polsce programem stypendialnym dla naukowców. Jego celem jest wsparcie finansowe najzdolniejszych młodych badaczy przed trzydziestką w trudnych początkach kariery, tak aby mogli oni w pełni poświęcić się pracy naukowej. Każdy laureat może liczyć na wsparcie w wysokości ponad 20 tys. zł rocznie. Stypendium można przeznaczyć na dowolny cel.

Stypendia START to sposób na zatrzymanie najzdolniejszych młodych badaczy „w nauce” i zachęcanie ich do kontynuowania kariery naukowej. Dla stypendystów to prestiż i też pomoc, żeby nie musieli dorabiać, tylko rzeczywiście mogli się skupić na pracy badawczej – mówi prof. Maciej Żylicz, prezes Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

O stypendium START mogą ubiegać się badacze reprezentujący wszystkie dziedziny nauki, którzy w roku składania wniosku nie przekroczyli 30 r.ż. Głównym kryterium oceny kandydata jest jakość i oryginalność jego dotychczasowego dorobku naukowego oraz jego osiągnięcia badawcze. Program START oferuje również dodatkowo stypendium wyjazdowe, które można przeznaczyć na kilkutygodniowy pobyt w naukowej instytucji zagranicznej.

Program START to sztanदारowy konkurs Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Wyróżniamy w nim najbardziej utalentowanych, najzdolniejszych młodych naukowców w Polsce. Konkurencja jest bardzo silna – wybieramy ok. 100 stypendystów z grona ponad tysiąca kandydatów. Stypendia trafiają do tych, którzy na dzień składania wniosku mają już takie dokonania naukowe, które budzą podziw recenzentów i eks-

pertów – mówi dr Tomasz Poprawka, wicedyrektor ds. działalności programowej w FNP.

Jedną ze stypendystek w programie START jest matematyczka, dr Hanna Wojewódka z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Naukowo zajmuje się teorią informacji kwantowej. Wyniki jej prac, prowadzonych wspólnie z badaczami z Polski i z USA, dotyczących generowania liczb losowych w oparciu o system kwantowo-mechaniczny, mają szansę na praktyczne zastosowanie m.in. w kryptografii. *Bardzo się cieszę, że ktoś docenił moją pracę. Jest to ogromne wyróżnienie, dodaje mi wiary i pozwala dalej pracować z pełną energią* – mówi dr Wojewódka.

Nabór do programu START (konkurs 2018) jest już otwarty. Wnioski można składać do 31 października br.

Ocena wniosków składa się z kilku etapów i jest robiona w systemie peer review przez uczonych, będących uznanymi autorytetami w danej dziedzinie nauki. Wnioski najpierw ocenia co najmniej dwóch ekspertów, a następnie panel ekspercki, który najlepsze z nich kieruje do recenzji. Każdy wniosek zakwalifikowany do tego etapu jest oce-

niany przez kolejnych trzech recenzentów. Ostateczną decyzję o przyznaniu stypendium podejmuje Zarząd Fundacji, a zatwierdza ją Rada FNP.

Stypendia START są przyznawane przez FNP od 1993 r. Do 2017 r. łącznie FNP przyznała **3436 stypendiów** na kwotę **75,5 mln zł**. Konkurs o stypendium START jest organizowany raz w roku. Fundacja przyznaje w nim około 100 stypendiów. Współczynnik sukcesu wynosi ok. 10%.

***

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej istnieje od 1991 r. i jest niezależną, samofinansującą się instytucją pozarządową typu non-profit, która realizuje misję wspierania nauki. Jest największym w Polsce pozabudżetowym źródłem finansowania nauki. Do statutowych celów FNP należą: wspieranie wybitnych naukowców i zespołów badawczych i działanie na rzecz transferu osiągnięć naukowych do praktyki gospodarczej. Fundacja realizuje je poprzez przyznawanie indywidualnych nagród i stypendiów dla naukowców, przyznawanie subwencji na wdrażanie osiągnięć naukowych do praktyki gospodarczej, inne formy wspierania ważnych przedsięwzięć służących nauce (jak np.: programy wydawnicze, konferencje). Fundacja angażuje się także we wspieranie międzynarodowej współpracy naukowej oraz zwiększanie samodzielności naukowej młodego pokolenia uczonych.

dr Hanna Wojewódka, stypendystka START 2017

Fot. Magdalena Wiśniewska-Kraśnińska

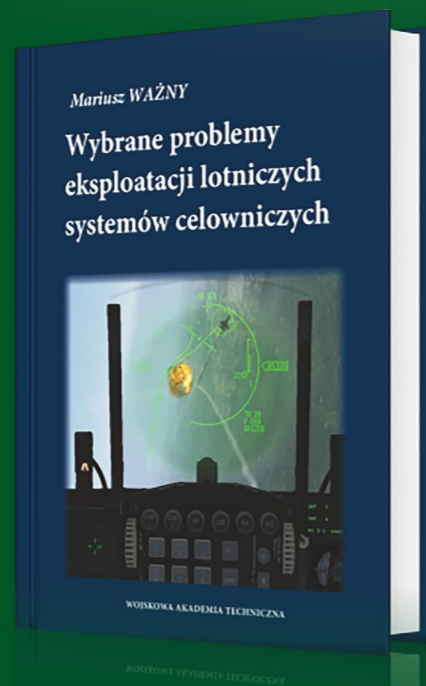
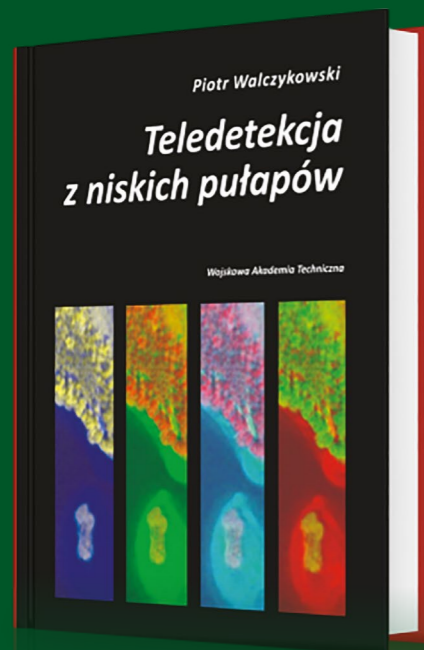
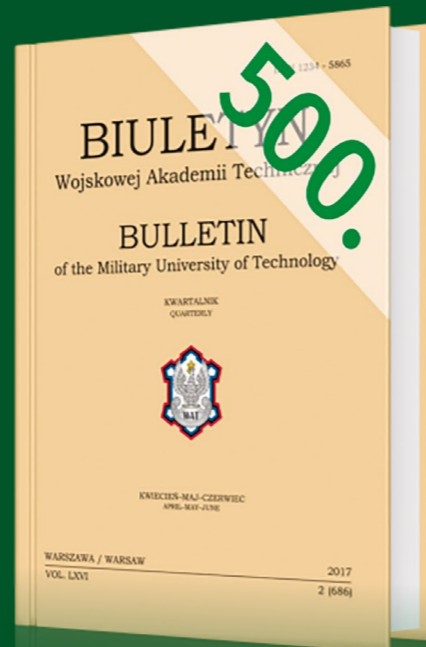
REDAKCJA WYDAWNICTW WAT POLECA

Redakcji Wydawnictw przybyło 500 publikacji

We wrześniu z ogromną satysfakcją dopisaliśmy do listy wydanych publikacji kolejnych 500 (wg danych statystycznych prowadzonych od 2008 r.). Z radością informujemy, że 500. publikacją jest numer 2/2017 „Biuletynu Wojskowej Akademii Technicznej”.

Z tej okazji serdecznie dziękuję wszystkim pracownikom Redakcji Wydawnictw, dzięki którym nasze publikacje wyróżniają się bardzo dobrym poziomem edytorskim (opracowanie redakcyjne, korekta), przygotowania do druku (DTP) i opracowania graficznego, jednocześnie życząc dalszych sukcesów i zadowolenia z wykonywanej pracy.

Renata Borkowska
kierownik Redakcji Wydawnictw

www.wat.edu.pl

Wspomnienie o śp. płk. dr. inż. Adamie Krzyżanowskim

26 maja br. pożegnaliśmy płk. w st. spoczynku dr. inż. Adama Krzyżanowskiego – wybitnego pracownika naukowo-dydaktycznego Instytutu Techniki Lotniczej Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT.

Pułkownik doktor inżynier Adam Krzyżanowski urodził się 12.03.1941 r. Służbę wojskową pełnił od 1961 r., rozpoczynając ją w Technicznej Szkole Wojsk Lotniczych w Zamościu. Po jej ukończeniu służył jako mechanik lotniczy służby zasadniczej w pułku lotniczym w Tomaszowie Mazowieckim. W latach 1962–1967 studiował w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Mechanicznym (kierunek samoloty i śmigłowce). Studia ukończył z wyróżnieniem. W trakcie studiów w WAT, w 1965 r., został promowany na stopień podporucznika Wojska Polskiego i powołany do służby zawodowej.

W 1982 r. obronił pracę doktorską z dziedziny dynamiki ruchu samolotu z uwzględnieniem odkształcalności konstrukcji nt.: *Dynamika nieautonomicznego ruchu samolotu z odkształcalnymi układami sterowania*. W 1997 r. ukończył z wyróżnieniem Zaoczne Podyplomowe Studium w Zakresie Ochrony Środowiska Naturalnego w Eksploatacji Kompleksów Wojskowych.

Całe swoje życie zawodowe związał z lotnictwem i Wojskową Akademią Techniczną, gdzie od 1.09.1967 r. pełnił służbę wojskową, kolejno na stanowiskach: starszego asystenta, wykładowcy, starszego wykładowcy i adiunkta personelu naukowego-dydaktycznego, najpierw w Katedrze Aerodynamiki a następnie w Instytucie Techniki Lotniczej dzisiejszego Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa. W latach 1975–1986 pełnił dodatkowo funkcję kierownika Laboratorium Aerodynamiki. W 1998 r. zakończył służbę wojskową w stopniu pułkownika i został zatrudniony w uczelni na stanowisku starszego wykładowcy.

Jako nauczyciel akademicki prowadził zajęcia z przedmiotów mechanika lotu i aerodynamika dla specjalności lotniczych. Przeprowadził około 8000 godzin dydaktycznych i kierował 40 pracami dyplomowymi. Opracował zestaw pomocy dydaktycznych do nauki mechaniki lotu i jest autorem dwóch skryptów oraz podręczników

akademickich: *Mechanika lotu i Mechanika lotu śmigłowców*, za które otrzymał nagrody rektorskie. Za działalność dydaktyczną został wyróżniony w 1989 r. tytułem „Przodującego Nauczyciela Akademickiego”, a w 1991 r. tytułem „Zasłużonego Nauczyciela Akademickiego” oraz czterema indywidualnymi nagrodami rektorskimi.

Naukowo zajmował się aerodynamiką doświadczalną (badania obiektów w tunelach aerodynamicznych) oraz dynamiką ruchu statków powietrznych z uwzględnieniem odkształcalności konstrukcji. Opublikował ponad 50 artykułów w czasopismach naukowych krajowych i zagranicznych oraz wygłosił 42 referaty na konferencjach naukowych (krajowych i międzynarodowych). Współpracując z Instytutem Techniki Uzbrojenia oraz Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, prowadził badania aerodynamiczne różnego rodzaju pocisków i rakiet oraz badania dotyczące aerodynamicznego kształtowania układów sterowania i układów rotacyjno-hamujących broni inteligentnej. W ostatnim okresie, jako uznany ekspert w dziedzinie eksperymentalnej mechaniki lotu, kierował i prowadził badania tunelowe modelu samolotu Tu-154M, dla potrzeb wyjaśnienia przyczyn katastrofy samolotu rządowego pod Smoleńskiem. Za działalność naukową był trzykrotnie wyróżniony zespołową nagrodą rektorską.

Pełniąc obowiązki kierownika Laboratorium Aerodynamiki i kierownika zespołów badawczych okazał się bardzo dobrym organizatorem pracy. Był bardzo efektywny w działalności społecznej. Dbał o sprawność fizyczną i prezencję wojskową. Czynnienie uprawiał sport, a ze sprawdzianów sprawnościowych zawsze uzyskiwał oceny bardzo dobre. Jako współpracownik był bardzo lubiany przez wszystkich za uczynność, koleżeństwo i pogodne usposobienie. Jako podwładny był wzorowym, sumiennym, odpowiedzialnym i zdyscyplinowanym żołnierzem.

Był zapalonym żeglarzem, miłośnikiem Wielkich Jezior Mazurskich, niezwykle aktywnym członkiem Klubu Żeglarskiego WAT, współbudowniczym jachtu klubowego El Bimbo, bosmanem jachtu Venus Anea VK 304. Był wspaniałym, serdecznym i prawym kolegą i przyjacielem.

Do ostatnich swoich dni, dopóki zdrowie pozwalało, prowadził zajęcia dydaktyczne i służył doświadczeniem w realizacji prac naukowo-badawczych oraz eksperckich.

Pozostawił pogrążoną w głębokim smutku rodzinę, kolegów i przyjaciół. Był dobrym, uczciwym człowiekiem, kochanym Mężem, Ojcem i Dziadkiem, którego pamięć pozostanie w naszych sercach na długo. W uroczystościach pogrzebowych, które odbyły się z pełnym ceremoniałem wojskowym, w parafii wojskowo-cywilnej Matki Boskiej Ostrobramskiej na Bemowie oraz na cmentarzu komunalnym w Babicach Starych, oprócz rodziny, wzięli udział przyjaciele, koledzy oraz studenci WAT.

Aleksander Olejnik
Piotr Zalewski

Mamy bogate plany

Ostatnie miesiące okazały się okresem wyjątkowej pracy nie tylko dla studentów przygotowujących się do letniej sesji egzaminacyjnej, ale także dla nowo formowanego Samorządu Studenckiego. Pierwszym krokiem do realizacji zamierzonych przedsięwzięć były wybory, które odbyły się 10 maja 2017 roku.

Studenti wybrali na swoich reprezentantów następujące osoby:

- **Przewodniczący Samorządu** – Marek Dors (WCY)
- **Sekretarz** – Agnieszka Giercuskiewicz (WTC)
- **Studencki Komisarz Wyborczy** – Andrzej Aleksandrowicz (WCY)
- **Przewodniczący Komisji Studentów Mundurowych** – Paweł Chwaliński (WEL)
- **Przewodniczący Komisji Finansów** – Rafał Bielecki (WEL)
- **Przewodniczący Komisji Kultury i Sportu** – Patrycja Tymińska (WEL)
- **Przewodniczący Komisji Dydaktyczno-Naukowej** – Miłosz Sabady (WML)
- **Przewodniczący Komisji Socjalno-Bytowej** – Monika Wrona (WCY)
- **Przewodniczący Komisji Informacji i Promocji** – Marek Czajkowski (WML).

Na Przewodniczących poszczególnych **Wydziałowych Rad Studentów** wyłonieni zostali: Monika Wrona (WCY), Justyna Kuna (WIG), Marcin Smentek (WML), Daria Góralska (WTC), Tomasz Chudobiński (WLO), Kacper Karcz (IOE), Łukasz Makaryk (WME), Rafał Bielecki (WEL), z kolei Przewodniczącymi Rad Mieszkańców zostali: Paola Kołodziej (DS2), Marcin Fus (DS3) oraz Magdalena Matejko (DS4).

Jednym z pierwszych przedsięwzięć podjętych przez nowy Samorząd Studencki było zorganizowanie słynnych pikników wydziałowych. Wszyscy zdążyli już zateńsknąć za corocznymi okazjami do integracji studentów, a także kadry i pracowników poszczególnych wydziałów – albowiem rok temu zorganizowane zostały jedynie dwa. W przeciagu pierwszych dwóch tygodni czerwca odbyło się siedem pikników wydziałowych, podczas których społeczność akademicka naszej Alma Mater miała m. in. okazję do skosztowania kiełbasek z grilla, wzięcia udziału w przeróżnych grach i zabawach oraz przetańczenia całego popołudnia na terenie strzelnicy

szkolnej przy ul. Galileusza (zgodnie z tradycją, ogromną popularnością cieszyła się „belgijka”). W związku z tym, po raz pierwszy, każdy wydział zorganizował swój własny piknik. Jedynym smutnym faktem związanym z imprezami okazał się... czas oczekiwania na następne, które odbędą się dopiero latem 2018 roku.

Nie oznacza to jednak, że obecnie brakuje okazji do dobrej zabawy oraz integracji studentów naszej Akademii. Specjalnie dla nich Samorząd Studencki zorganizował wieczór planszówkowy (w dniu 22 czerwca 2017 r.), podczas którego ponad 120 osób spotkało się w Klubie WAT. W trakcie tego spotkania studenci mieli okazję zmierzyć się we wciągających grach planszowych wszelkiego rodzaju.

To jednak nie wszystko – przerwa wakacyjna nie oznaczała dla członków Samorządu Studenckiego okresu letargu lecz intensywne szkolenie i planowanie następnych eventów. Jednym z ważnych wydarzeń był powrót do Forum Uczelni Technicznych oraz Porozumienia Uczelni Warszawskich. *Wspomniane zrzeszenia studenckie umożliwiają udział w wielu szkoleniach i konferencjach oraz wymianę wiedzy i doświadczeń, które pozwolą ich uczestnikom – a więc również i naszym studentom – na efektywniejszą pracę oraz lepszą organizację studenckich wydarzeń. Liczne spotkania, w których braliśmy udział (m. in. XXVII Zjazd Komisji Uczelni Mundurowych, IV Konferencja Ekspertów Praw Studenta lub Open Space oraz „Poligon 2017” z ramienia Forum Uczelni Technicznych), były dla nas dużym źródłem wiedzy i przydatnych informacji odnośnie pracy samorządu studenckiego. Jestem pewien, że to zaprocentuje w przyszłości – wylicza Przewodniczący Samorządu Marek Dors.*

To jednak tylko część spraw studenckich, którymi się zajmujemy. Obecnie opracowywany jest między innymi nowy Regulamin Samorządu Studenckiego. Lista nadchodzących przedsięwzięć, które mamy w planach przygotować, jest stosunkowo długa, ale napawa optymizmem. W przyszłości zamierzamy zorganizować: tydzień wprowadzająco-integracyjny dla studentów I roku, szkolenia z praw i obowiązków studenta, otrzęsiny, DS Cup (zawody sportowe dla mieszkańców akademików), Bał Podchorążego, kolejne wieczory planszówkowe, turnieje e-sportowe, uczelniane rozgrywki ligowe w piłce nożnej oraz siatkówce, Dzień Kultury Studenckiej, wyjścia do teatrów, paintball, wyjazd sylwestrowo-narciarski, a także zamówienie uczelnianych bluz. Brzmi zachęcająco, prawda?

Żyjemy głęboką nadzieją, że dzięki organizacji różnego rodzaju spotkań i okazji do miłego spędzenia czasu na naszej Uczelni, dotrzemy do jak największej liczby chętnych oraz każdy student będzie mógł znaleźć coś dla siebie. Jak nie przeoczyć wszystkich tych atrakcji? Wystarczy śledzić aktualny fanpage strony na Facebooku oraz stronę internetową Samorządu Studenckiego. Każda pomoc w organizacji eventów oraz praca w samorządzie będzie mile widziana – wystarczy zgłosić się do nas poprzez stronę internetową, Facebook lub osobiście do członków Samorządu Studenckiego WAT. Do zobaczenia!

Mateusz Parda (WLO)

Fot. Archiwum Samorządu Studenckiego WAT

Kampania polska 1939 roku

Geneza, przebieg i skutki kampanii polskiej 1939 r. były wielokrotnie analizowane przez historyków wojskowości, jednak przez wiele lat ich badania koncentrowały się na obronie przeciwko agresji Niemiec, natomiast do 1989 r., z uwagi na cenzurę i utrudniony dostęp do źródeł, polscy badacze pomijali problematykę agresji Związku Radzieckiego na Rzeczpospolitą. Okres po 1990 r. przyniósł istotny przełom w tym zakresie. Mimo zdecydowanej poprawy stanu badań na genezę, przebiegiem i skutkami kampanii polskiej 1939 r. nadal funkcjonują uproszczenia. Przedmiotem rozważań autora artykułu jest kilka z nich, dotyczących położenia geopolitycznego Rzeczypospolitej, polskich przygotowań wojennych, ocen zagrożeń zewnętrznych, szans realizacji koncepcji „przedmościa rumuńskiego” oraz przyczyn zaskoczenia polskich naczelnych władz państwowych i wojskowych agresją Związku Radzieckiego i podjętych wówczas decyzji przez kierownictwo państwa i Wojska Polskiego.

Położenie geopolityczne RP w 1939 roku

Polska stawiała w obliczu konfrontacji wojennej w niezwykle trudnym położeniu geostrategicznym, politycznym i militarnym. Wszystkie siły Wojska Polskiego przeznaczono do walki z Wehrmachtem, granica wschodnia, pozbawiona wojsk operacyjnych, chroniona była jedynie przez osłabiony Korpus Ochrony Pogranicza, niewystarczająco przygotowany i obsadzono granicę z sojusznikiem Niemiec – Słowacją¹; do tego niepewna była postawa sojuszników Polski – wszystkie te czynniki w zasadzie przesądzały wynik militarny zbliżającej się wojny².

Szef Sztabu Głównego WP gen. bryg. Wacław Stachiewicz rozważał trzy możliwości: albo bronić niepodległości Polski w oparciu o zachodnich sojuszników, albo skapitulować wobec ZSRR, albo też skapitulować wobec Niemiec³. W interesie Polski jesienią 1938 r. nie leżało wystąpienie z żądaniami wobec Czechosłowacji, ale jej wspieranie wszelkimi środkami, a w 1939 r. polskie działania dyplomatyczne powinny zostać skierowane na maksymalne opóźnienie wybuchu ewentualnej wojny przez rozpoczęcie negocjacji z III Rzeszą oraz grę na czas, nawet kosztem nieznacznych ustępstw komunikacyjnych lub granicznych. Zyskanie w ten sposób ok. dwóch tygodni uniemożliwiłoby wybuch wojny w 1939 roku⁴.

Polskie przygotowania wojenne

23 marca 1939 r. Wojsko Polskie rozpoczęło tajną mobilizację alarmową pięciu związków taktycznych⁵. Atutem WP był bardzo nowoczesny i elastyczny plan mobilizacyjny „W”, jednak zastał on częściowo utracony przez zbyt późne ogłoszenie mobilizacji powszechnej z powodu nacisku sojuszników, jej odwołania i ponownego ogłoszenia po dobre, co wywołało zamieszanie i uniemożliwiło zakończenie procesu przechodzenia na organizację wojenną ok. 25% związków taktycznych oraz ich przetransportowanie i skoncentrowanie⁶.

Marsz. Edward Śmigły-Rydz (również 23 marca) przekazał dowódcom armii i grup operacyjnych oraz dowódcom lotnictwa i Marynarki Wojennej wstępne założenia planu operacyjnego *Zachód*. Do jego błędów, dotyczących ugrupowania i rozwinięcia WP, należy zaliczyć:

- kordonowe ugrupowanie związków operacyjnych WP wzdłuż granicy państwowej
- rozwinięcie na głównych kierunkach uderzeń przeciwnika jedynie ok. 50% piechoty i artylerii oraz 70% czołgów; skoncentrowanie prawie całości wojsk operacyjnych na zachód od Wisły i północ od Narwi
- rozwinięcie armii „Poznań” i części armii „Pomorze” na „martwym” kierunku operacyjnym
- niedostateczne zabezpieczenie kierunku ze Słowacji
- słabość obrony pod Częstochową
- zbyt późne rozwinięcie armii „Prusy” i za blisko pozycji głównej
- brak przygotowania obrony linii Wisły, Narwi i Sanu
- zły system dowodzenia związkami operacyjnymi ze szczebla centralnego
- niewydajny system łączności na wszystkich szczeblach dowodzenia
- zbyt późne zarządzenie mobilizacji alarmowej, a zwłaszcza powszechnej⁷.

Oba polskie plany operacyjne: *Wschód* oraz *Zachód* opierały się na nieprzekonywujących przesłankach politycznych i strategicznych, a pod względem operacyjnym, zwłaszcza plan operacyjny *Zachód*, nie w pełni odpowiadały zasadom sztuki wojennej oraz nie uwzględniały rzeczywistej dysproporcji sił. Spóźnione lub błędne decyzje kierownictwa RP ułatwiły działania przeciwników.

Polskie oceny zagrożeń zewnętrznych

Systematycznie prowadzone przez stronę polską analizy zagrożeń zewnętrznych do marca 1939 r. jednoznacznie wskazywały na większe zagrożenie ze strony ZSRR, a od tego okresu na Niemcy, przy całkowitym nieuwzględnianiu zagrożenia ze wschodu.

¹ K. Pindel, *Polska południowa w systemie obronnym Drugiej Rzeczypospolitej*, Siedlce 2001, s. 154–157

² W. Włodarkiewicz, *Zagrożenie bezpieczeństwa Polski w ujęciu geostrategicznym u progu II wojny światowej*, [w:] *Wrzesień 1939 wojna na dwa fronty*, red. J. Gmitruk, W. Włodarkiewicz, Warszawa 2010, s. 22–23

³ W. Stachiewicz, *Wierności dochować żołnierskiej. Przygotowania wojenne w Polsce 1935–1939 oraz kampania 1939 w relacjach i rozważaniach szefa Sztabu Głównego i szefa Sztabu Naczelnego Wódza*, Warszawa 1998, s. 139–140

⁴ Zdaniem P.P. Wieczorkiewicza istniała jeszcze jedna możliwość – przejściowego sojuszu Polski z Niemcami. P.P. Wieczorkiewicz, *Kampania 1939 roku*, Warszawa 2001, s. 118

⁵ *Zarys dziejów wojskowości polskiej w latach 1864–1939*, red. P. Stawicki, Warszawa 1990, s. 749; W. Włodarkiewicz, *Polesie 1939*, Warszawa 2011, s. 49

⁶ E. Piwowarski, *Przebieg i wyniki częściowej mobilizacji alarmowej z marca 1939 r.*, „Wojskowy Przegląd Historyczny” 1995, nr 1–2, s. 99–119; A. Jagieła, *Między polityką a sztuką wojenną. Przyczynek do dyskusji o wojnie polskiej 1939 roku*, „Przegląd Historyczno-Wojskowy” 2006, nr 2, s. 173–178

⁷ L. Wyszczeński, *Przygotowania Wojska Polskiego do wojny w drugiej połowie lat trzydziestych*, „Zeszyty Naukowe Akademii Obrony Narodowej” 1999, nr 2 (35)A, s. 53; H. Hermann, *Polska sztuka wojenna w wojnie obronnej 1939 roku*, „Zeszyty Naukowe Akademii Obrony Narodowej” 1999, nr 2 (35)A, s. 84–86

Fot. IPN, NAC

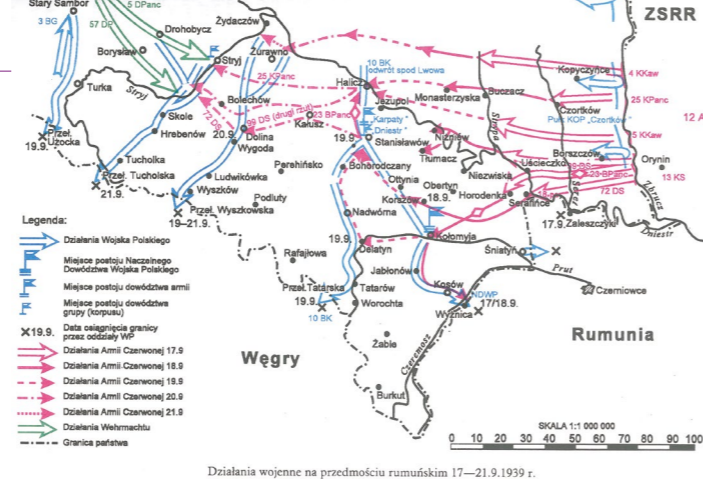
wonej zagroziły odcięciem Wojsku Polskiemu dróg wycofywania do granicy rumuńskiej i węgierskiej oraz stworzyły bezpośrednie zagrożenie dla polskich naczelnych władz państwowych i wojskowych, przebywających na przedmościu rumuńskim²⁸.

Agresja Związku Radzieckiego poważnie skomplikowała międzynarodową sytuację Polski i spowodowała decyzję o ewakuacji jej naczelnych władz państwowych i wojskowych do Rumunii. W aspekcie militarnym zdezorganizowała obronę na froncie przeciw agresji niemieckiej, przerwała przygotowania obronne na przedmościu rumuńskim, przyspieszyła zajęcie przez agresorów terytorium Rzeczypospolitej oraz ograniczyła skalę ewakuacji²⁹.

Wojsko Polskie po wysadzeniu mostów na Dniestrze mogłoby na krótko zatrzymać przeciwnika, a następnie, wykorzystując walory obronne terenu i rzadką sieć dróg, opóźnić jego postępy. Optymalnym rozwiązaniem była ewakuacja prezydenta i rządu do Rumunii, z równoczesnym pozostaniem jeszcze na pograniczu rumuńskim polskich naczelnych władz wojskowych, miałyby to znaczenie psychologiczne dla kraju i propagandowe dla zagranicy. Polskie naczelne władze państwowe i wojskowe³⁰ rozpoczęły przekraczanie granicy rumuńskiej o godz. 21.00. Ostatecznie zostały one w Rumunii internowane³¹.

Najdłużej na przedmościu rumuńskim utrzymał się w Kutach improwizowany pododdział, dowodzony przez mjr. dypl. Henryka Piątkowskiego, który dopiero 21 września ewakuował się do Rumunii wobec natarcia sowieckich czołgów i piechoty³². W sumie do Rumunii ewakuowało się 30 tys. żołnierzy, głównie tyłowych formacji wojsk lądowych i lotnictwa, a na Węgry 26 jednostek WWP, internowano 40 382 żołnierzy³³. Ewakuacja powiodła się tylko tym oddziałom, które znajdowały się w pobliżu granicy lub dysponowały transportem samochodowym. Już 20 września nad rzeką Stryj spotkały się czołwki sowieckiej 12 Armii i XXII Korpusu Armijnego Wehrmachtu, co odcięło WWP od granicy. Zastrzeżenie może budzić dążenie strony polskiej do ewakuacji uzbrojenia.

Sytuacja geopolityczna Rzeczypospolitej w 1939 r. była bardzo trudna, ponieważ nie istniały realne szanse stworzenia skutecznego systemu zbiorowego bezpieczeństwa, sojusz z jednym z wielkich sąsiadów doprowadziłby do wasalizacji Polski i konieczności udziału w cudzej wojnie. Uzbrojenie

Działania wojenne na przedmościu rumuńskim 17–21.9.1939 r.

WP na ogół było nowoczesne, jednak przeciwnicy posiadali przewagę ilościową, szczególnie w broni pancernej, lotnictwie i poziomie motoryzacji. Gdyby nie polskie błędy, dysproporcje te mogłyby być mniejsze. Polskie przygotowania wojenne zdeterminowane zostały przez czynniki polityczne i naciski sojuszników, w konsekwencji były spóźnione i niepełne. Polska, mimo rażącej różnicy potencjałów, nie przyjęła niemieckich żądań i stawiała opór, w ten sposób przerwała pasmo bezkrawnych podbojów Niemiec. Skłoniło to Wielką Brytanię i Francję do wypowiedzenia wojny III Rzeszy, ale nie do aktywnych działań wojskowych, które mogłyby uratować Polskę.

W drugiej dekadzie września polskie naczelne władze wojskowe rozpoczęły realizację koncepcji organizacji obrony na przedmościu rumuńskim, położonym za osłoną rzek Dniestr i Stryj, w oparciu o sojuszniczą Rumunię i neutralne Węgry. Jej realizacja – do 17 września 1939 r. – przebiegała z ogromnymi trudnościami, a załamała się po rozpoczęciu agresji ZSRR na Polskę. Zróżnicowane oceny dotyczą przyczyn przyjęcia przez stronę polską jednowariantowej koncepcji prowadzenia wojny, jako koalicyjnej z jednym przeciwnikiem – Niemcami oraz niedostrzeżenia przygotowań wojennych Związku Radzieckiego i decyzji, dotyczących agresji sowieckiej, podjętych przez kierownictwo polityczne i wojskowe Rzeczypospolitej 17 września na rumuńskim pograniczu.

Samotna wojna była z góry przegrana z uwagi na przewagę przeciwników, jednak gdyby strona polska popełniła mniej błędów, m.in. na etapie planowania operacyjnego, to opór trwałby dłużej, straty agresorów byłyby większe, a styl przegranej inny. Niedopracowanie planu operacyjnego *Zachód* wywarło negatywny wpływ na przebieg działań strony polskiej, m.in. nie powiodła się realizacja głównego założenia – nie dać się rozbić, wycofując główne siły Wojska Polskiego za cenę utraty części terytorium do czasu rozpoczęcia ofensywy przez zachodnich sojuszników. Rachuby kierownictwa państwa i sił zbrojnych Rzeczypospolitej na pomoc Francji i Wielkiej Brytanii oraz na neutralność Związku Radzieckiego całkowicie zawiodły, a Polska została zmuszona do prowadzenia samotnych działań obronnych bez pomocy sojuszników (zamiast wojny koalicyjnej), do tego przeciwko dwóm przeciwnikom na dwóch frontach. W dodatku w 1939 r. nie wszyscy wyżsi dowódcy Wojska Polskiego zdali pozytywnie wojenny egzamin. Pełniejszy dostęp do źródeł oraz bardzo zaawansowany stan badań nad dziejami kampanii polskiej 1939 r. powinny sprzyjać procesowi stopniowego eliminowania mitów i uproszczeń dotyczących tego bardzo ważnego obszaru historii wojskowości polskiej. Niektóre doświadczenia kampanii polskiej mają – jak się wydaje – charakter ponadczasowy i uniwersalny.

Wojciech Włodarkiewicz

Fot. IPN, NAC

Oferta Wypożyczalni Zbiorów Beletrystycznych Biblioteki Głównej WAT

Wakacje za nami. Jest to dobry moment, aby przybliżyć ofertę i zorientować się w najnowszych propozycjach Wypożyczalni Zbiorów Beletrystycznych Biblioteki Głównej Wojskowej Akademii Technicznej. Tym bardziej, że sprzyjają również okoliczności – w sierpniu wielbiciele książek obchodzili swoje święto: Światowy Dzień Miłośników Książek.

Wypożyczalnia Zbiorów Beletrystycznych wchodzi w skład Oddziału Udostępniania – największej agencji Biblioteki Głównej Wojskowej Akademii Technicznej. Łącznie w swoich zasobach posiada blisko 12 tysięcy książek, z czego około 4 tysięcy w wolnym dostępie. Wypożyczalnia udostępnia najnowsze i najbardziej

wartościowe publikacje dostępne na krajowym rynku wydawniczym. Zakres tematyczny obejmuje między innymi kanon światowej literatury pięknej (klasycznej i współczesnej) w językach polskim i angielskim, publicystykę, literaturę faktu i historyczną, reportaże, biografie, różnego rodzaju encyklopedie i poradniki. Wypożyczalnia posiada również nieznaczny zasób książek dla dzieci i młodzieży.

W trakcie roku akademickiego odnotowujemy ponad trzy i pół tysiąca wypożyczeń. Każdy użytkownik Wypożyczalni Beletrystyki posiada osobiste konto czytelnicze. Z naszych zbiorów w głównej mierze korzystają studenci oraz pracownicy Wojskowej Akademii Technicznej. Blisko dwa tysiące pracowników Wojskowej Akademii Technicznej regularnie korzysta z oferty Wypożyczalni Beletrystyki. Niecały tysiąc emerytowanych pracowników WAT cyklicznie odwiedza to miejsce i systematycznie wypożycza książki. Drugą w kolejności największą grupę czytelników stanowią studenci wojskowi oraz cywilni. Trzeba jednak zaznaczyć, że ze zgromadzonego księgozbioru beletrystycznego bez przeszkód mogą korzystać również osoby niezwiązane z Wojskową Akademią Techniczną, tym bardziej, że jest to jedyna tego typu

Fot. Anna Peszel

placówka na terenie Starego Bemowa. Ponadto Wypożyczalnia Zbiorów Beletrystycznych odnotowuje również wypożyczenia międzybiblioteczne – udostępnianie materiałów własnych innym bibliotekom w kraju i zagranicą.

W każdym miesiącu beletrystyczna część księgozbioru Biblioteki Głównej jest uzupełniana o około 20 nowych pozycji. Ze wszystkimi najnowszymi nabytkami można zapoznać się na stronie internetowej Biblioteki (www.bg.wat.edu.pl). Zakładka jest na bieżąco uzupełniana o kolejne nowości. Dodatkowo w Sali Katalogowej na I piętrze cyklicznie prezentowane są zbiory dostępne w Wypożyczalni. Cykl pt.: „Autor miesiąca” przedstawia sylwetki literackie najpopularniejszych pisarzy krajowych i zagranicznych. W skład ekspozycji wchodzi książki wybranego autora dostępne w Wypożyczalni Beletrystyki. Każda wystawa jest zaopatrzona również w wyselekcjonowane informacje: biogram, charakterystykę twórczości, najciekawsze informacje dotyczące dorobku literackiego oraz zdjęcia. W sąsiadujących gablotach prezentowane są publikacje najpopularniejszych autorów gatunku. Wspólnie, podczas każdej wystawy, udaje się zgromadzić i zaprezentować kilkadziesiąt książek. Szczegółowe ich omówienia książek można znaleźć na naszych profilach w portalach społecznościowych (w opisach konkretnych wydarzeń).

Działalność Wypożyczalni Beletrystycznej nie ogranicza się wyłącznie do gromadzenia, wypożyczania i prezentowania książek. To także miejsce spotkań edukacyjnych i kulturalnych. Od roku organizowane są tu (cieszące się dużą popularnością) Spotkania Literackie.

Znajdują się tu również najpopularniejsze krajowe tygodniki opiniotwórcze oraz miejsce, w którym jest możliwość zapoznania się z nimi.

Serdecznie zapraszamy do korzystania z Wypożyczalni Zbiorów Beletrystycznych i życzymy wielu literackich odkryć!

Anna Peszel

²⁸ W. Włodarkiewicz, *Działania 12. Armii Frontu Ukraińskiego we wrześniu 1939 roku*, „Dzieje Podkarpacia”, t. IV, Krosno 2000, s. 165–188

²⁹ Sprawozdania informacyjne Oddziału II sztabu Naczelnego Wodza nie wzbudzały niepokojów. *Sprawozdania informacyjne Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza (Dokumenty) Materiały. Dokumenty. Źródła. Archiwalia. Kampania wrześniowa 1939 roku*, oprac. A. Suchcitz, z. 2, Londyn 1986, s. 25–98; R. Szeremietiew, *Czy mogliśmy przetrwać. Polska a Niemcy w latach 1918–1939*, Warszawa 1994, s. 320–322

³⁰ L. Łubiński, *Raport złożony komisji gen. Modelskiego do zbadania przyczyn klęski wrześniowej*, „Zeszyty Historyczne” 1987, z. 81, s. 213

³¹ T. Dubicki, *Żołnierze polscy internowani w Rumunii w latach 1939–1941*, Łódź 1990, s. 32–33; J. Kirszak, *Edward Rydz-Śmigły – tragiczny marszałek*, „Biuletyn Instytutu Pamięci Narodowej” 2009, nr 8–9, s. 149–150; J. Kirchmayer, *U źródeł polskiej niemocy wojskowej*, „Mars” 1995, nr 3, s. 130–132

³² *Raport mjr. dypl. Henryka Piątkowskiego – komendanta m. Kut z przebiegu działań za czas od 18 do 21.09.1939 r.*, „Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej” 1987, nr 126, s. 1–13, PSZ, t. I, cz. 4, s. 589–590; T. Dubicki, K. Spruch, *Przedmoście Rumuńskie. Wrzesień 1939*, Częstochowa 2000, s. 138–148

³³ Dane z 11.X.1939. I. Łagazi, *Uchodźcy polscy na Węgrzech w latach II wojny światowej*, Warszawa 1980, s. 23

ORCID – sposób identyfikacji naukowców

Posiadanie dorobku naukowego jest jednym z najważniejszych celów dla pracowników naukowych. W systemie komunikacji naukowej ważne jest, aby wszystkie publikacje były widoczne oraz aby nie było wątpliwości, kto jest autorem danej pracy. Narzędziem, które ułatwi identyfikację oraz uporządkuje posiadany dorobek naukowy jest ORCID czyli Open Researcher and Contributor ID.

ORCID to międzynarodowa organizacja non-profit, której zadaniem jest prowadzenie otwartego światowego rejestru unikalnych identyfikatorów dla naukowców i badaczy oraz współpraca ze środowiskiem naukowym w celu włączenia ORCID do ogólnego obiegu informacji, jako głównego elementu powiązania publikacji i działalności naukowej autorów prac. ORCID tworzą przedstawiciele środowisk naukowych (Harvard University, Cornell University) i wydawców (Wiley-Blackwell, Thomson Reuters, Elsevier, Nature).

Identyfikator ORCID (ORCID ID) jest to unikatowy numer, który składa się z 16 cyfr, podzielonych na 4 części, nie zawiera on żadnych informacji semantycznych, takich jak np.: kod kraju, z którego pochodzi użytkownik. Numer ORCID i profil użytkownika umożliwiają:

- rozwiązanie problemu identyfikacji autorów o takim samym imieniu i nazwisku, po zmianie nazwiska, z różnymi afiliacjami
- uporządkowanie i linkowanie wszystkich publikacji, realizowanych projektów i grantów naukowca,
- automatyczną wymianę danych między profilami naukowca między innymi w bazach Web of Science (ResearcherID) czy Scopus.

ORCID cieszy się coraz większą popularnością w świecie naukowym. Obecnie (stan na dzień 8.09.2017 r.) zarejestrowanych jest ponad 3,8 milionów użytkowników. Zaczyna być wykorzystywany nie tylko przez samych naukowców, ale również przez wydawców oraz organizacje wspierające badania naukowe, którzy proszą o identyfikator ORCID przy elektronicznym przesyłaniu artykułu lub umieszczeniu go we wniosku grantowym. Zachęcamy wszystkich pracowników naukowych do zarejestrowania się na platformie ORCID.

Aby otrzymać ORCID ID należy założyć profil użytkownika na platformie ORCID (<https://orcid.org/register>). Profil jest bezpłatny i jest przeznaczony zarówno dla osób indywidualnych, jak i instytucji, które mogą aktualizować dane i rejestrować swoich pracowników i studentów.

Zachęcamy do korzystania z tej formy promocji dorobku naukowego.

Magdalena Wiederek-McRobb

PATRONAT HONOROWY:

PATRONAT NAUKOWY:

PATRONAT BADAWCZY:

OFICJALNY PARTNER WYDAWCZY:

PARTNER TECHNOLOGICZNY:

PATRONAT MEDIALNY:

Wojsko

Wojsko i Technika

LOTNICTWO

republika

TRWA

Ochrona Mienia i Informacji

BEZPIECZEŃSTWO

Lotnictwo

MILITARIA

TECHNIKA WOJSKOWA

OKRETY

Poligon

STRZAŁ

SUPER MIEZ

NetGun

Wojskowa
Akademia
Techniczna

MYŚLISZ O **DOBRYCH STUDIACH?**
CHCESZ ZOSTAĆ **ŻOŁNIERZEM?**

ZDAWAJ MATURE Z:

MATEMATYKI

FIZYKI, CHEMII
lub INFORMATYKI

J. ANGIELSKIEGO

WYBIERZ WAT!

REJESTRACJA NA STUDIA WOJSKOWE W **MARCU**

rekrutacja.wat.edu.pl